

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Kad misijsko vozilo postane
krsni zdenac

Vjera koja se živi

Dan u redovničkoj zajednici i
misiji Školskih sestara franjevki
Krista Kralja u Rwentobu

Fotografija: Školske sestre franjevke, Uganda

Apostolat molitve za rujan

Pomolimo se za pravedno i održivo
gospodarenje vodom, vitalnim
resursom, kako bi joj svi mogli imati
jednak pristup.

Sadržaj

Uvodnik	Misije – uzajamna razmjena raznovrsnih dobara	3
U središtu	Srce koje gori za Krista i narode svijeta	4
Iz života naših misionara	Kad misijsko vozilo postane krsni zdenac	7
	Vjera koja se živi	8
	Dan u redovničkoj zajednici i misiji Školskih sestara franjevki Krista Kralja u Rwentobu	10
Intervju	Razgovor s gospođom Maureen Crowley Heil	12
Apostolat molitve	Nakana apostolata molitve za rujan	15
Aktualnosti	Duhovna obnova za suradnike i animatore misijskih skupina	16
	Župa svetih Ćirila i Metoda u akciji za misije	17
	Akcija MIVA i Sveti Kristofor u Breškama	18
	Proslava sv. Kristofora u Soblinu - mudro srce prepoznaje pravo blago ...	18
Životni put jednog misionara	Borba s olujom	19
Svi su misionari	Izviđači na putu – korak po korak, srce uz srce	21

Impressum

Izdavači: Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini

Glavna urednica: s. Ivana Gelo A.D.C.; **Zamjenik glavne urednice:** dr. Dubravko Turalija

Godišnja pretplata: Hrvatska 15 €; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD

Tisak: MONOGRAM j.d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 00385/1/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

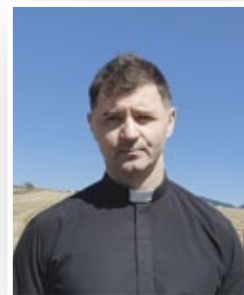
Žiro račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR6323600001101542876
SWIFT CODE: ZABAH2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

Misije – uzajamna razmjena raznovrsnih dobara

Dr. Dubravko Turalija

Misije – daleke zemlje, neobična brda, obojene rijeke i drukčiji ljudi. Tako ih je opisao dr. Anto Livajušić, uspoređujući zapadnjački svagdanji siti, bezbrižni i udosadnjeni život s onim „misijskim“ živim, vrevljivim, ali i prijeko potrebnim ne samo jela i odijela, nego žarke molitve, ljudske sućuti i bratske kršćanske blizine.

Mi vjernici pomažemo jedni drugima tako da nam ne prati ljevica što čini desnica. Tako reći, dajemo ne da bismo primali, nego dijelimo jer drugima treba. Pritom se osvještavamo da dok dijelimo jedno primamo drugo. Dok pomažemo materijalno, samima nam pritječe duhovna pomoć. To je harmonija i sinkronija Crkve koju je ustanovio Krist. Eto, to bi i bile misije u teološkom smislu ili bolje, u humano-duhovnom smislu: razmjena i primopredaja duhovnih i materijalnih dobara naroda Božjega.

Brojna su braća i sestre, a pripadaju starim i novim narodima, koji trebaju našu pomoć. Crkva nije gluha na njihove potrebe pa je i hrvatski katolički korpus iznimno osjetljiv na debelu oskudicu vjernika u daljini. Izričaj „debela oskudica“ jezično i izgleda kao oksimoron, ali teološki nije. Svaki čovjek, svi ljudi, oskudijevaju u nečemu. Međutim, ima različitih veličina oskudice, kao što ima i različitih oblika ljudskih križeva. Koliko god smo osjetljivi na one najmanje, još više smo osjetljiviji na debele potrebe čovječanstva, a to je glad za kruhom evanđelja, ali i običnim stolnim kruhom. Zbog toga Isus i uspoređuje kraljevstvo nebesko s otimačinom. Doista, dok smo gladni otimamo se za svoj zalogaj. Pritom naše djelovanje graniči s pravom agresivnošću. Na sličan način djeluje i borba za kraljevstvo nebesko – agresivno se

valja otimati za njega ne samo zato što je vječno, nego i zato jer smo ga već sada gladni pa nam hitno treba.

Rujan je mjesec posvećen brizi o vodi – takvoga ga papa Lav XIV. hoće. O vodi najviše brinu oni koji je nemaju. Većina afričkih zemalja stoljećima oskudijeva vodom pa je njihova potreba i nama upozorenje da ono što trenutačno imamo ne znači da imamo zasvagda. Poradi toga su papinske misijske središnjice hrvatskog naroda i pokrenule plemenit projekt opskrbe vodom krajeva koji ju najviše trebaju. Tu su uključene ne samo bunarske bušotine i površinske vode, već i ozbiljniji projekti. Pritom, doista, nije mali odaziv među Hrvatima da se najugroženijima osigura nezamjenjivi životni napitak. Konačno, znamo: svako dobro djelo pojedinca jednog naroda blagoslivlja cijeli narod, a dobra zauzetost cijele nacije blagoslivlja cijeli svijet.

Biskupska konferencija BiH posvetila je rujun i izobrazbi. Brojne su škole u svijetu koje nemaju osnovnih uvjeta za rad. Duboko svjesni problema školovanja djece i mladih u zemljama trećeg svijeta, pozvani smo s najzafanijim elanom poduprijeti školske institucije, pogotovo one koje je osnovala i koje vodi Katolička crkva. Tu ne gubimo iz vida i mala i velika sjemeništa po Africi koja isključivo ovise o pomoći Crkve u Europi i Sjevernoj Americi. Naša pomoć njima danas, njihova je pomoć nama sutra.

Neka ovaj rujun bude djelotvoran i uzajaman svima nama kako u molitvi tako i dobrim djelima da se plodovi Duha ne samo naziru nego i dobro vide odavde, preko mora pa sve do najudaljenijih krajeva gdje žive naša braća i sestre.

s. dr. Monika Juszka RMI

Ove godine s osobitom zahvalnošću obilježavamo 110 godina od osnutka Misijske zajednice. Jedanaest desetljeća nakon što je blaženi Paolo Manna pokrenuo djelo čiji je cilj bio probuditi misijski žar u srcu svećenika i cijeloga Božjeg naroda, njegova vizija i dalje živi. Ono što je započelo kao hrabar san jednog svećenika prerاسlo je u djelo koje je Crkva prepoznala, prihvatila i povjerila mu posebno mjesto u promicanju misijske svijesti i suradnje. Godina 110. nije samo obljetnica koju obilježavamo, nego 110 godina molitve, formacije, misijske animacije i neumornog nastojanja da srce Crkve uvijek iznova gori za Krista i za narode svijeta.

“Svijet je umoran, obeshrabren i izgubljen. Treba svjetlo, treba mir, treba vodstvo. Potrebna nam je vjera, potreban nam je sveopći križarski pohod žarkih molitava, potrebna nam je velika velikodušnost, bržnost i veliko srce. Na ovu situaciju trebamo odgovoriti inteligentnom i stalnom suradnjom biskupa, svećenika i svih krštenika.”

(Bl. Paolo Manna)

I danas su ideje blaženoga Paola Manne, njegovi misijski snovi i želje vrlo aktualni. Ponajprije formacija cijeloga Božjeg naroda kako bi shvatio da su svi kršćani odgovorni za širenje vjere. Zatim potreba za jedinstvom među kršćanima te, na kraju, suradnja sa Svetim Ocem na području evangelizacije, uključivanjem u Papinska misijska djela kroz molitvu, animaciju, misijsku suradnju i materijalnu pomoć.

Blaženi Paolo Manna i Papinska misijska zajednica – vizionar koji je pretekao svoje vrijeme

Paolo Manna rođen je u Avellinu u Italiji, 16. siječnja 1872. u skromnoj i

Srce koje gori za Krista i narode svijeta

110. godišnjica osnutka Misijske zajednice

pobožnoj obitelji, kao peto od šestoro djece. Nakon osnovne škole upisao je srednju tehničku školu u Avellinu i Napulju, a nakon toga upisuje studij filozofije na Sveučilištu Gregorijana u Rimu. Ondje je osjetio poziv od Gospodina i ulazi u sjemenište Instituta za vanjske misije u Milanu 1891. godine. Za svećenika je zaređen 19. svibnja 1894. godine u milanskoj katedrali. U rujnu 1895. godine odlazi u Burmu, gdje je djelovao među pripadnicima naroda Geku, o kojem je napisao i knjigu. U tadašnjoj Burmi bio je misionar 12 godina, tijekom kojih je bolovao od tuberkuloze te se tri puta vraćao u Italiju zbog teška zdravstvenog stanja. Poslije zadnjeg dolaska u Italiju, na svoju veliku žalost, ondje i ostaje. Na taj će način otkriti Božju volju za svoj život: pisanjem i publikacijama biti misijski animator cijele Crkve, misionar Misijske zajednice.

Tijekom idućih 40 godina svu svoju energiju usmjeravao je na širenje misionarskog žara među klericima i laicima. Cilj njegova rada nije bilo samo širenje vjere u svijetu i pomaganje misionarima molitvama i priložima, nego prije svega upoznavanje ljudi s dužnošću širenja Crkve kako bi dobila više misionara, i među domaćim svećentvom, da bi svoju zadaću u potpunosti mogla ispuniti. Kao urednik časopisa *Le Missioni Cattoliche* (Katoličke misije), a posebno u svojem prvom djelu *Nedovoljno je misionara*, potaknuo je nevjerovatno oduševljenje za misije i velik broj misijskih poziva. Na taj je način počelo njegovo veliko djelo poticanja interesa za misije kod svih svećenika.

Njegov san o osnivanju Misijske zajednice za kler ostvaren je

uz podršku pape Benedikta XV., i to zahvaljujući spremnu zalaganju bl. Guida Marije Confortija, biskupa Parme i utemeljitelja misionara ksaverijanaca. Prvi međunarodni kongres Misijske zajednice (održan 3. siječnja 1922.) govorio je o nužnosti poučavanja o misijama u bogoslovijama, što je dotada bilo nepoznato područje u katoličkim obrazovnim institutima.

Da bi potaknuo razvoj mnogih poziva za misije, o. Manna je u svojim mnogobrojnim napisima naglašavao nezamjenjivu ulogu svećenika u naviještanju evanđelja i stvaranju misijske svijesti u Božjem narodu. Papinska misijska zajednica brzo se širila nakon što je papa enciklikom *Maximum illud* (1919.) potaknuo da bude prisutna u svakoj biskupiji. Svojim brojnim propovijedima i publikacijama oduševljavao je kler i laike za misijski ideal, a mladim je ljudima postavio izazov da taj ideal ostvare. Za njega nije postojao misijski poziv različit od svećeničkoga ili općenito kršćanskog poziva, a njegovo geslo bilo je: „Svi su misionari!“ Smatrao je da su svi krštenici misionari, ali ponajprije da je „svaki svećenik po svojoj prirodi i definiciji misionar“.

Zadaća je Misijske zajednice promicanje misijskog djelovanja i širenje misija izravnim angažmanom onih koji su poput apostola primili zapovijed: „Podite, dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga...“ (Mt 28, 19)

Žalio se da je velik dio klera „zaboravio na veliku i temeljnu istinu“, onu da je „primarna dužnost Crkve evangelizacija svijeta – cijelog svijeta“. Univerzalni misionarski duh mora ići u korak s duhom jedinstva s onima koje prve naziva-

mo „odijeljenom braćom“, i to je „nužan uvjet za pobjedu evanđelja u svijetu“.

Svojim je istraživanjima i smjelim izjavama bl. Paolo proročki navijestio deklaracije Drugoga vatikanskog sabora, posebice *Ad Gentes* (2, 39), *Lumen Gentium*, *Optatam Totius* (20) i *Presbyterorum Ordinis* (10). Zajedno sa svećenicima, redovnicima i posvećeni laici također su prirodni misijski radnici. Godine 1949. dekretom *Huic Sacro* Kongregacija za širenje vjere i njima je omogućila članstvo u Zajednici. Dekretom od 28. listopada 1956. papa Pio XII. dao je Zajednici naziv Papinska te je preimenovana u Papinsku misijsku zajednicu svećenika, redovnika i posvećenih laika. Kraće se naziva Papinskom misijskom zajednicom (PMZ). I sam je o. Manna u svojem institutu služio od 1924. do 1934. kao vrhovni poglavar. Plod su njegova djelovanja *Opažanja o modernoj metodi evangelizacije*, u kojima predlaže posebnu i drugačiju formaciju većeg broja bogoslova u misijskim zemljama i osnivanje mjesnih crkava koje bi vodilo domaće svećenstvo. U svojim je kasnijim godinama, kao u snu, skicirao svoj velik, proročki i dalekosežan misijski plan: naše crkve i naviještanje evanđelja. Netom prije održavanja Drugoga vatikanskog sabora pozvao je starije crkve da osnuju misijske bogoslovije da bi izravno mogle sudjelovati u evangelizaciji svijeta i pomoći mlađim misijskim crkvama.

Blaženi Paolo Manna ostao je zapamćen i po zalaganju za osnivanje Družbe sestara misionarki od Bezgrješne, kao i po brojnim knjigama i izdanjima. Osobito je zaslužan za uvođenje inovativnih metoda misionarskog rada, a njegovo je, tvrde upućeni, najveće nasljeđe koje je ostavio budućim naraštajima njegov osobni primjer. Njegovu neugasivu strast za dobrobit misija nisu mogle uništiti ni bolest ni patnja. Do smrti se vodio geslom: „Sva Crkva za sav svijet!“ O. Paolo Manna umro je 15. rujna 1952. u Napulju, a papa Ivan Pavao II. proglasio ga je blaženim 4. studenoga 2001. godine.

„Ako pak ne možete ići u misije, zapamtite da uvijek imate dužnost biti revni i promicati sva djela koja su usmjerena da im pomognu i podrže ih.“

(Bl. Paolo Manna)

Od misijske svijesti do misijske suradnje

Misijska svijest nije dodatak životu Crkve, nego sastavni dio njezina poslanja. Od samih početaka Crkva je pozvana naviještati Krista svim narodima, a osobito je važno da se ta svijest trajno obnavlja i produbljuje u životu svakog krštenika.

Zanimanje za temu misija i evangelizacije te potreba da svi krštenici surađuju u toj zadaći, počevši od *Maximum illud*, sve se više pojavljuju u papinskom nauku. Tako Pio XI. 1926. piše encikliku *Rerum Ecclesiae*, u kojoj snažno naglašava da su svećenici odgovorni za širenje misijske svijesti među vjernicima, podsjećajući na potrebu molitve za misije te, kao i Lav XIII., podsjećajući da „nema nikoga tko ne može moliti; ta je pomoć i kao hrana misijama u rukama svih“. Nadalje, u misijskoj svijesti Pija XII. ističu se učinkovitost i korisnost Papinskih misijskih djela. Također vrijedi naglasiti da, premda Papa ne zanemaruje važnost materijalnih žrtava i financijske podrške misijama, jasno je da na prvo mjesto stavlja molitvu i formaciju. Upravo se u tome prepoznaju karizma i duhovnost PMD-a. PMD nisu dobrotvorna

ni isključivo karitativna organizacija. Njihovo temeljno poslanje duhovna je formacija vjernika i buđenje, razvijanje i produblivanje misijske svijesti. Stoga u dijelu animacije, prvenstvena zadaća pripada Papinskim misijskim djelima kroz četiri djela. Djelo za širenje vjere, Djelo svetoga Petra Apostola, Djelo svetog Djetinjstva i Misijska zajednica – imaju zajednički cilj, promicati univerzalni misijski duh u Božjem narodu. Neposredna i posebna svrha Misijske zajednice

jest misijska osviještenost i formacija svećenika, redovnika i redovnica koji je trebaju njegovati u kršćanskim zajednicama.

Iz svega navedenoga vidljivo je da Papinska misijska djela imaju posebno mjesto u ostvarivanju misijskog poslanja Crkve. Njihova zadaća nije samo poticanje na materijalnu pomoć misijama, nego prije svega oblikovanje srca koje je otvoreno za potrebe cijele Crkve i svih naroda. Molitvom, formacijom i misijskom animacijom PMD bude svijest da je svaki krštenik pozvan sudjelovati u evangelizacijskom poslanju Crkve. Upravo zato njihovo djelovanje ostaje trajno aktualno: potrebno je neprestano raspirivati misijski duh kako bi svaki vjernik prepoznao da misija nije zadaća nekolicine, nego poziv cijele Crkve.

Ciljevi Papinske misijske zajednice koje je postavio otac Manna i danas su valjani

– Misijska formacija svećenika

„Cilj Misijske zajednice jest rasplamsati revnost svećenika za obraćenje poganskoga svijeta. Kako bi svojim djelovanjem i kršćanski narod bio zapaljen revnošću za katoličke misije, kako bi cijela Crkva sudjelovala u širenju kraljevstva Isusa Krista u svijetu.“

(*Međunarodno tajništvo Papinske misijske unije, La Pontificia Unione Missionaria del Clero (e dei membri aggregati: Religiosi e Suore). Vademecum, Rim 1963., str. 151.*)

– Formacija i misijska animacija cijeloga Božjeg naroda

„Misijska zajednica je hijerarhijska organizacija podređena Svetom Ocu, kojom u pojedinoj zemlji upravljaju biskupi uz suradnju svećenika, s ciljem duhovno oblikovati kršćane kako bi cijeli svijet priveli Isusu Kristu.“

(P. Manna, *Il problema missionario e i sacerdoti*, Rim 1939., str. 92.)

„Koliko naših kršćana pamti da je svaki krštenik koji je postao Božjim djetetom vojnik Isusa Krista i stoga apostol vjere? Koliko njih zna da Crkva nisu samo Papa, biskupi i svećenici, nego i vjernici koji su živi i djelatni članovi Crkve? Kakva su to djeca ako ih ne zanima slava i dobrota njihova Oca?“

(P. Manna, *La cooperazione cristiana alla conversione del mondo e l'Unione Missionaria del Clero* – 1934., u: *Scritti*, sv. 12, str. 9.)

– Podupiranje ostala tri Papinska misijska djela

„Misijska zajednica nije novo misionarsko djelo osnovano radi prikupljanja prinosa vjernika. Njezin je cilj pokrenuti duše vjernika da, koliko mogu, pritegnu u pomoć drugim Misijskim djelima.“

(Međunarodno tajništvo Papinske misijske unije, *La Pontificia Unione Missionaria del Clero (e dei membri aggregati: Religiosi e Suore)*. *Vademecum*, Rim 1963., str. 151.)

„Premda sam ne možeš otići u misije, zapamti da si uvijek dužan promicati sva djela koja pomažu i podupiru misije.“

(P. Manna, *Operarii autem pauci!*, Milano 1960., str. 253.)

„Zahvaljujući Misijskoj zajednici, sva prethodno postojeća djela misijske suradnje, poput Djela za širenje vjere i Djela svetog Djetinjstva, bolje su se organizirala u župama i procvjetala.“

(P. Manna, *La conversione del mondo infedele*, Milano 1920., str. 313.)

Misijska duhovnost – poziv i odgovornost svakoga krštenika

Misija Crkve ne počinje daleko od nas, nego u srcu svakoga krštenika koji dopušta Duhu Svetomu da ga otvori potrebama cijele Crkve i svijeta. Upravo zato misijska duhovnost nije nešto rezervirano isključivo za misionare,

nego poziv i način života svakog Kristovog učenika.

Duhovnost je konkretan način življenja prema nadahnuću Duha Svetoga. Misijska duhovnost otvara se univerzalnosti Crkve i univerzalnosti misijskog djelovanja, za koje su odgovorni svi krštenici. Ona se ostvaruje kroz misijsku suradnju izraženu u molitvi, formaciji (duhovnoj i intelektualnoj) i misijskoj animaciji. Zadaća koordiniranja misijske suradnje cijele Crkve povjerena je Papinskim misijskim djelima. Papinska misijska djela trebaju biti prva u ponovnom raspirivanju misijskog duha, budeći svijest o suradnji i misijskoj odgovornosti te podsjećajući sve krštenike da postoji samo jedna Crkva u cijelom svijetu i da su svi Kristovi učenici odgovorni za njezin razvoj i evangelizaciju. To je glavna zadaća Papinskih misijskih djela, kako nas sve do danas podsjeća utemeljitelj Papinske misijske zajednice, koja je duša ostalih Papinskih djela.

Biti misionar, stoga, ne znači nužno otići daleko, nego dopustiti da naše srce postane široko poput srca Crkve. Upravo je u tome poslanje Papinskih misijskih djela: probuditi u svakom kršteniku svijest da smo dio jedne, svjetske Crkve te da smo svi pozvani molitvom, formacijom i konkretnom suradnjom sudjelovati u njezinu poslanju.

Misijska suradnja cijele Crkve u misli blaženoga Paola Manne

• „Suradnja [u misijskom djelu] koja se traži nije samo neka 'dobra stvar' koju treba ili ne treba učiniti. To je dužnost svakoga krštenika.“

• „Već je rečeno i ponovno naglašavamo da je naše geslo: **cijela Crkva za obraćenje cijeloga svijeta**, a cijela Crkva, to jest cijelo hijerarhijsko tijelo, sa svim snagama koje mu stoje na raspolaganju, odnosno sa snagama svih katolika.“

• „Vjernici imaju važnu i nezamjenjivu zadaću u apostolatu Crkve. Ona je toliko važna da će bez njihove velike, aktivne i trajne suradnje trud i revnost biskupa i misionara malo koristiti, jer 'kao što generali bez vojnika ne mogu osvojiti nijednu zemlju, tako ni vode Crkve bez suradnje vjernika ne mogu osvojiti svijet za Isusa Krista'.“

• „Samo će misijska Crkva spasiti vjeru u svijetu i spasiti samu sebe.“

• „Svećeništvo je jedno. Svećenici ovdje [u Italiji] jednako su misionari kao i oni u dalekim zemljama. Misionari su svećenici u misiji, a svećenici su misionari među nama. I jedni i drugi služitelji su Kristovi, naši vodiči.“

• „Svećenici imaju ključ misije.“

• „Nema boljeg načina da se dopre do uma i srca vjernika nego preko svećenika koji među njima ima autoritet i tako utječe na njih. Angažman vjernika ovisi o misijskoj duhovnosti svećenika, o njegovoj misijskoj zauzetosti. Misijski duh svećenika i njegova revnost za misije prenose se na vjernike. Slaba točka evangelizacije nije 'slabi' misionar ni nevjernici na krajevima svijeta; slaba je točka ambon s kojega se premalo govori o misijama. Kada misijska ideja osvoji ambone, napraviti ćemo golem korak u misijskoj suradnji.“

• „Svećenici trebaju govoriti o univerzalnosti misijskog djela, o dužnostima svakoga krštenika prema misijama i ne moraju sami djelovati u misijama. Nije bilo svećenika koji nije govorio o nebu, čistilištu i paklu! Svećenici u svojim domovinama prvi su naravni službenici misijskog propovijedanja.“

Podite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju. (Mk 16, 15)

SOLOMONSKI OTOCI
– 9. Ruža Raič

Kad misijsko vozilo postane krsni zdenac

Nedjelje su u Bumi radosne i pune djece i mladih, osobito nakon nedjeljne svete mise. Tako je bilo i jedne rujanske nedjelje. Posvuda su se čuli žamor i smijeh, a u zraku se osjećala radost susreta i zajedništva.

Vratila sam se iz crkve radosna, misleći kako je to posljednji dan moga iščekivanja sestara koje su sljedećega jutra trebale doputovati brodom. „Napokon više neću biti jedina bjelkinja u župi“, pomislila sam, prisjećajući se šala na moj račun tijekom protekloga mjeseca.

Pred kućom me dočekaao mladi čovjek. Njegova je priča započela poput priča mnogih koji kucaju na naša vrata.

„Sestro, jedna bolesna djevojčica treba prijevoz do bolnice. Medicinska sestra iz obližnje ambulante pita biste li je sutra ujutro mogli odvesti“, rekao je.

Zabrinuta za dijete, odgovorila sam mu da je s. Marta na odmoru i da se sljedećega jutra vraća brodom iz Honiare, ali da ćemo vrlo rado pomoći i odvesti djevojčicu u bolnicu. „Sve je u redu, sestro“, zahvalno je odvratio. Medicinska sestra rekla je da dodemo ujutro nakon mise.

Tek nakon što smo dogovorili prijevoz do bolnice, započeli smo razgovor o mladoj obitelji čije je dijete oboljelo. Budući da roditelji ne govore dobro pijin — jezik kojim se plemena na Salomonskim Otocima služe u međusobnome sporazumijevanju jer većina njih ne govori engleski — zamolili su toga čovjeka da pođe u Bumu i razgovara sa sestrama.

Mlada obitelj bila je iz sela Osa'anía, smještenoga u šumi, podalje od glavne

ceste. Njegovi su stanovnici tek petnaestak godina u krilu Katoličke Crkve, pa ih pripadnici obližnjih zajednica nazivaju „novim dušama“ misleći pritom na one koji su novi u vjeri i u župnoj zajednici.

Ujutro smo pred ambulantom u Sinamauri kratko pričekali dok je medicinska sestra pripremala djevojčicu za odlazak u bolnicu. Samo mi je prošaptala da strahuje kako djevojčica ima meningitis.

Uputili smo se makadamskom cestom prema bolnici, udaljenoj tridesetak kilometara. Za upravljačem je bio naš vozač Chris. S nama je bio i o. Albert, koji nas je nakon jutarnje mise zamolio da ga povežemo jer je zakasnio na čamac za Auki. Pridružili su nam se i naši suputnici iz ambulante. Nakon uobičajene molitve nastavili smo put u tišini, svatko uronjen u svoje misli. Pokraj mene je sjedila mlada majka, držeći u naručju bolesnu djevojčicu.

Pogled mi je često zastajao na djevojčici. Razmišljala sam o patnji tolike djece koja nemaju pristup odgovarajućem liječenju, o zabrinutosti na majčinu licu i o životu ljudi kojima smo poslani. Misli su mi odlazile daleko, do dobro opremljenih bolnica u domovini i vozila hitne pomoći koje bi u ovakvom slučaju djevojčicu prevezla iz ambulante u bolnicu. Dok su se u mojoj nutринi izmjenjivale slike i osjećaji, ponovno sam pogledala majku s bolesnom djevojčicom u naručju i tiho je upitala: „Jeste li katolici?“ Blago se nasmiješila i potvrdno kimnula glavom. Ponovno sam pogledala djevojčicu i upitala majku je li krštena. S

tugom u očima odgovorila je da je još nisu krstili. „Želiš li da je sada krstimo?“ upitala sam je, sa strepnjom gledajući kako maleno dijete u njezinim rukama pokušava otvoriti oči, ali ne uspijeva, pa bi se povremeno pokazale samo bjealočnice.

„Da“, tiho je prošaptala.

Nagnula sam se i tiho objasnila svećeniku na suvozačevu mjestu da se bojim kako će djevojčica umrijeti te da je majka izrazila želju da je krstimo.

Otac Albert odgovorio je bez mnogo razmišljanja da po dolasku u bolnicu nazovemo bolničkoga kapelana, koji će je doći krstiti. On je morao nastaviti prema glavnome gradu, pa je zamolio da ga ondje ostavimo kako ne bi zakasnio na brod.

Povukla sam se bez riječi, razmišljajući o daru života i o krštenju koje otvara vrata neba. Tada sam ponovno tiho upitala o. Alberta može li ipak krstiti dijete prije odlaska jer slutim da će umrijeti prije nego što u bolnici pronađu svećenika koji bi je krstio. Potvrдно je kimnuo i zamolio vozača da se zaustavi na prvome proširenju.

Otvorili smo vrata i u taj se čas naš automobil pretvorio u kapelicu. Stajala sam pokraj svećenika dok je izgovarao riječi: „Janisa, ja te krstim u ime Oca i Sina i Duha Svetoga.“ U srcu sam zahvaljivala za milosni dar krštenja.

„Janisa, postala si novo stvorenje i Krista si obukla.“

Naš je prašnjavi automobil na trenutak postao najljepša katedrala: mjesto milosti i vrata nade za malu Janisu. Oko vrata nosila je medaljicu Bezgrješne ovješenu o koncu — skroman znak povjerenja u Marijin majčinski zagovor. Malena Janisa primila je najljepši dar, milost krštenja, i postala dijete Božje. Put prema gradu nastavili smo

u tišini. Zahvalili smo o. Albertu, koji je putovanje nastavio brodom, a mi smo produžili do bolnice, zahvalni Bogu na daru života i na automobilu koji je poslužio da se malenoj Janisi otvore vrata neba. Ostavili smo je u bolnici, gdje je ubrzo preminula: napustila je ovaj svijet i pridružila se anđeoskomu zboru na nebesima.

Koliko je samo molitava i novčića utkano u taj milosni dan! MIVA – akcija Misijaska vozila, koja mnoga srca potiče na radosno darivanje, postala je važnim dijelom i ove priče.

Dragi dobročinitelji i prijatelji misija, vi koji naš rad pratite molitvom i pomažete nam slaviti Boga svakim prijednim kilometrom, omogućujete nam da dopremo do mnogih kojima je potrebna naša pomoć. Po vašim molitvama Bog nas krijepti i daruje nam nadu. On otvara nebo i izlijeva obilje milosti i blagoslova – na nas koje smo izvezle na pučinu, sve do nakraj svijeta, i na sve vas koji nam pomažete živjeti radost misijskoga poslanja Crkve.

TANZANIJA
– Don Velimir Tomić

Vjera koja se živi

Gotovo četrdesetljeća svoj svećenički i misionarski poziv živim u Tanzaniji. Za svećenika sam zaređen 1986., a u misije sam otišao 1988. godine.

Dobro se sjećam svoga dolaska u Tanzaniju. Sletio sam na užareno tlo tadašnjega glavnog grada Dar es Salaama, gdje su me dočekala dvojica naših misionara. Prvi put našao sam se pred tolikim mnoštvom ljudi druge boje kože, jezika i običaja. Bio je to susret sa svijetom potpuno drukčijim od onoga iz kojega sam došao. Trebalo je puno strpljenja, volje i vjere da me Bog poslao upravo tamo i da će mi pomoći.

Životni uvjeti bili su teži nego što sam očekivao. Nije bilo struje, vode kao ni mnogih drugih stvari koje u domovini uzimamo zdravo za gotovo. Ustrajati mi je pomogla vjera u Boga, svijest o poslanju koje sam primio i želja da budem uz ljude kojima sam poslan.

Nije cilj misionara živjeti ugodnim životom, nego pomoći drugima da njihovi životni uvjeti postanu bolji. Misionarski je teren golem i trebalo bi živjeti nekoliko života da bi čovjek ostvario sve ono što želi učiniti. Tek kada čovjek ode daleko i susretne se s velikim siromaštvom, postane svjestan koliko toga svakodnevno prima, a da o tome gotovo i ne razmišlja. Puno sam naučio od ljudi u Tanzaniji. Naučio sam jednostavnije živjeti, biti bliže prirodi i ne vezivati se previše za materijalne stvari. Živio sam bez struje. Sve ono čega je u domovini bilo u izobilju odjednom je prestalo biti dostupno. Takav život čovjeka promijenio. Pomogne mu razlikovati ono što je doista potrebno od onoga bez čega se može.

Iskustvo u Tanzaniji produbilo je i moju vjeru. Nisam otišao samo govoriti o katoličkoj vjeri, nego živjeti s ljudima, dijeliti njihove teškoće i naviještati Krista i nadu u uskrsnuće i vječni život. Što sam više sazrijevao na afričkom kontinentu, to sam bolje razumijevao da vjeru najprije moram pokazati svojim životom. Vjera se mora potvrditi životom, radom i spremnošću na žrtvu. Misionar gleda cijelog čovjeka – njegove duhovne, tjelesne i društvene potrebe. Nije dovoljno nekomu dati Sveto pismo i zatim ga ostaviti gladnog ili bez mogućnosti školovanja. Zato potičemo školovanje i trudimo se otvarati tehničke škole i zdravstvene objekte, graditi crkve, mostove i dječje vrtiće kako bismo stvarali uvjete u kojima ljudi mogu živjeti dostojanstvenije. Kada ljudi vide da im pristupate iskreno, da ste spremni s njima živjeti i podnijeti žrtvu zbog njih, lakše razumiju da to činite zbog Krista.

Organiziramo i vjersku pouku za djecu, mlade i odrasle koji žele upoznati i prihvatiti katoličku vjeru. Međutim, sve se odvija bez ikakve prisile i važno je biti uz čovjeka u njegovim potrebama. Problema je

puno i ljudi žive u siromaštvu, suočavaju se s glađu i bolestima, nedostatkom lijekova i pitke vode, lošom prometnom i drugom infrastrukturom te nemogućnošću plaćanja školarine. Ima djece koja nemaju odgovarajuću odjeću i obuću, a njihove obitelji ne mogu im osigurati ni osnovne uvjete za školovanje.

Kada se netko razboli, a nema novca za lijek, kada je gladan ili mu nedostaje što osnovno za život ili pak ne može platiti školarinu, trudimo se pomoći na svaki mogući način. Zato nam puno znači podrška naših dobročinitelja. Kada gradimo misiju, važno je da zajednica napreduje i može samostalno funkcionirati. Stoga naša pomoć nije kratkotrajna već uvijek planiramo dugoročno. Zato se trudimo graditi škole, vrtiće, zdravstvene ustanove i druge objekte koji će dugoročno koristiti cijeloj zajednici. Međutim, velika je teškoća i nedostatak novih misionara. U Tanzaniji smo trenutno četvorica hrvatskih misionara, raspoređena u tri biskupij

je, a mladih gotovo da i nema. Zato moramo moliti Boga da pošalje nove radnike u svoju žetvu.

Misija Kisongo i nova crkva

U misiji Kisongo gdje trenutno djelujem, u nadbiskupiji Arusha, živi oko 35.000 ljudi. U sklopu misije imamo i dvije filijalne zajednice. Župnu crkvu Uzvišenja Svetoga Križa koju smo završili 2023. godine i sada gradimo novu veliku crkvu posvećenu svetom Petru u jednoj od naših filijala.

Zidovi i glavna konstrukcija gotovo su završeni, ali još ima puno posla. Potrebno je dovršiti krov, unutarnje žbukanje te ugraditi prozore i vrata. Najvažnije je crkvu zatvoriti i staviti pod krov pa ćemo ostale radove postupno nastavljati kako budemo imali financijskih mogućnosti. Međutim, ja duboko vjerujem da bi crkva do sljedeće svetkovine svetih Petra i Pavla mogla biti završena i blagoslovljena. Budući da je riječ o filijalnoj, a ne župnoj crkvi, ona neće biti posvećena, nego blagoslovljena. Kada budemo imali mogućnosti, planiramo i gradnju zvonika, sanitarnih prostorija kao i prostorija u kojima će se ljudi moći okupljati, razgovarati i rješavati zajedničke probleme. Želio bih istaknuti kako nije važna samo materijalna pomoć. Jako smo potrebni molitve! Moli-

 UGANDA
– S. Kata Karadža

Dan u redovničkoj zajednici i misiji Školskih sestara franjevki Krista Kralja u Rwentobu

tve za nas misionare, za domaće stanovništvo, za dovršetak crkve i osobito za nova misijska zvanja.

Na svahiliju postoji izreka: „Haba na haba hujaza kibaba“, što znači: „Malo-pomalo napuni se posuda.“ Neka nitko ne pomisli da je njegov dar malen. Dar darovan od srca nikada nije malen.

To je ono što bih želio istaknuti kako me misionarski život naučio upravo to da se velike stvari često grade malim koracima, svakodnevnim trudom i radom i spremnošću da uvijek dam sve od sebe. I kada se čini da je naš doprinos malen, Bog ga može pretvoriti u nešto veliko za čovjeka i cijelu zajednicu.

Dragi prijatelji misija, neka vašu dobrotu nebeski Otac obilno blagoslovi i nagradi. Živjeli i svako vam dobro!

Naši dani u misiji su raznoliki. Često se dogodi da ima puno toga što se odradi, a ne planira jer ljudi dolaze kroz cijeli dan i traže pomoć. No, ipak, kao redovnička zajednica imamo svoj ritam koji obilježava dan. Tako je dan u našoj misiji ispunjen od ranog jutra do navečer.

Dan započinje jutarnjom molitvom i razmatranjem Riječi Božje. Na svetu misu idemo u župu ili neko drugo bliže mjesto, a četvrtkom misu imamo u našoj kapeli. Mise predslave franjevci iz župe, a kada

imamo svećenike goste, rado slavimo svete mise s njima. Nakon toga slijedi doručak i odlazak u apostolat, djelovanje i rad.

Svaka sestra ima svoja zaduženja tako ih odmah obavlja. Jedna sestra brine o radnicima na njiva-

ma te životinjama, druga brine oko bolesnika koji dolaze i traže pomoć dok ostale tri prvenstveno rade u Osnovnoj školi Sv. Klara te su na raspolaganju roditeljima, učiteljima, djeci i radnicima. U školi imamo 160 djece i 10 radnika. Svake godine broj će se povećavati.

Osim tih glavnih zaduženja, svaka sestra ima veći broj učenika (50-90) koji idu u osnovnu ili srednju školu, o njima se brine i plaća školarinu u raznim mjestima, to jest izvan naše škole. Tako ih imamo oko 250, a među njima je i nekoliko studenata. Većinom ljudi dolaze ujutro tako da je do podne svima malo vremena i vrijeme brzo prođe. Često posjetitelji i gosti samo navrate i žele vidjeti što radimo i čime se sve bavimo.

Budući da smo redovnička zajednica, osim spomenutog apostolata svaka sestra njeguje molitveni i zajednički život. Tako sestre imaju i zaduženja unutar zajednice kojom obavljaju održavanje dnevnog reda kroz molitveni i zajednički život: za-

jedničke molitvene točke, kuhanje, čišćenje, pospremanje...

U podne molimo srednji čas nakon čega ručamo. Poslijepodne sestre nastavljaju s radom i završavaju svoje dužnosti prema planu. Dobro dođe i predah ako se za to nađe vremena. Uz zajedničke molitvene točke uvijek se nastoji da sestre pronađu i trenutke osobne molitve tijekom dana. Dan se isprepleće molitvom i radom. Tako jednom u mjesecu imamo duhovnu obnovu. Svaka sestra izabire sebi dan molitve, povlačenja i tišine, što nazivamo „dan pustinje“. Taj dan sestra ima za sebe kako bi se više posvetila Bogu, razmislila o svom poslanju i radu te odmorila. Nedjelje i blagdane imamo unutar zajednice. U te dane poslijepodne idemo u posjetu ljudima bolesnicima u selo kako bi upoznale ljude i pomogle im još više. Dani znaju toliko biti ispunjeni da nismo ni svjesne kako brzo prolaze dani, tjedni, mjeseci pa i godine. Pratimo liturgijsku godinu tako sudjelujemo u životu župe i vjernika.

Moglo bi se reći da jedino se u školi zna točno vrijeme kada počinje nastava i kada završava dok se za druge poslove treba doista kroz cijeli dan biti na raspolaganju.

Navečer molimo zajedničku večernju molitvu, kronicu ili imamo klanjanje pred Presvetim ovisno od dana. Nakon toga slijedi večera i zajedničko druženje. Tu se najčešće podijele iskustva dana, dogovora se za sljedeći dan ukoliko ima nešto važno. Nakon iscrpnog dana odlazi se na počinak kako bi se spremno započelo s novim danom. Ovo je samo jedan okvirni dio dana a o apostolskom djelovanju i životu zajednice moglo bi se još više i detaljnije pisati. Pozdravljam sve drage prijatelje misija i povjeravam Božjoj ljubavi i zaštiti. Neka vas dobri Bog blagoslovi, a sveti Franjo i sveta Klara zagovaraju na vašem životnom putu. Mir i dobro!

Intervju s gospođom Maureen Crowley Heil, direktoricom programa i razvoja Papinskih misijskih djela u Bostonu, uoči beatifikacije nadbiskupa Fultona Sheena u Sjedinjenim Američkim Državama

Istinska ljubav nikada nije usredotočena na sebe; ona se daruje

? **Draga Maureen, dok razgovaramo, još uvijek se pripremate za veliku proslavu beatifikacije nadbiskupa Fultona Sheena. No voljeli bismo Vas i osobno bolje upoznati. Možete li se predstaviti našim čitateljima?**

! Pozdrav čitateljima! Radosne vijesti i srdačan pozdrav iz Papinskih misijskih djela u Bostonu, iz SAD-a! Mi smo ista organizacija, samo što se u svojoj zemlji nazivamo drugim imenom. Moja je služba koordinirati sve napore katolika Bostonske nadbiskupije kako bi molitvom i velikodušnom potporom podržali misijsko djelovanje Crkve na širokom misijskom području.

To uključuje posjećivanje župa i obraćanje vjernicima na misama (što nazivamo misijskim apelima), pisanje svih naših elektroničkih biltena i dopisa, koordiniranje rada našeg tima od petero zaposlenika te pisanje tjedne kolumne za nadbiskupijske novine *The Boston Pilot*. Vrlo smo ponosni što su to najstarije katoličke novine u Sjedinjenim Američkim Državama koje neprekidno izlaze!

? **Kad biste imali jednu minutu da nekome tko nikada nije čuo za nadbiskupa Fultona Sheena objasnite tko je on bio, što biste mu rekli?**

! Nadbiskup Fulton J. Sheen bio je, bez ikakve sumnje, jedan od najpoznatijih katolika 20. stoljeća u Sjedinjenim Američkim Državama. Osim što je šesnaest godina

bio naš nacionalni direktor, bio je i pravi medijski fenomen! Imao je radijsku emisiju pod nazivom *The Catholic Hour* koja je na vrhuncu svoje popularnosti privlačila više od četiri milijuna slušatelja tjedno. Čim se pojavila televizija, prilagodio se novom mediju emisijom *Life is Worth Living*, koju je tjedno gledalo više od 30 milijuna ljudi. Dobio je Emmy, našu televizijsku nagradu, za izvanrednu televizijsku osobnost, pobijedivši pritom jednog od najboljih komičara toga vremena. U svom zahvalnom govoru zahvalio je svojim scenaristima riječima: „Mateju, Marku, Luki i Ivanu!“

? **Nadbiskup Sheen bio je duboko svjestan da je Crkva univerzalna. Što od njega možemo naučiti o činjenici da biti katolik znači mnogo više od pripadnosti samo vlastitoj župi ili vlastitoj zemlji, nego biti dijelom sveopće Crkve?**

! U svojoj knjizi *The Mystical Body of Christ* (Mistično Tijelo Kristovo) Sheen je poučavao da se istinsko ljudsko jedinstvo ne može pronaći u našoj odanosti župi, određenom mjestu ili čak vlastitoj zemlji. Ono se nalazi jedino u Euharistiji, koja nadilazi sve granice i sva vremenska razdoblja. Ujedinjeni smo kao jedno, kao dio Katoličke Crkve, i ne možemo biti podijeljeni – osim ako sami to ne izaberemo. Nadbiskup Sheen upozoravao je na duhovni izolacionizam koji se očituje u brizi isključivo za vlastitu župu; istinska katolička lju-

bav mora imati i globalni pogled. Bio je poznat po promicanju ideje da su siromašni koji trpe na drugom kraju svijeta jednako dio našega „tijela“ kao i osoba koja sjedi pokraj nas u klupi.

? **Fulton Sheen bio je duboko povezan s misijskim poslanjem Crkve. Što je za njega značilo biti misionar?**

! Njegov rad za Papinska misijska djela i osnivanje Svjetske misijske krunice sjajni su primjeri njegove sposobnosti da usmjeri katolike prema potrebama svijeta. Osmislio je krunicu s deseticama različitih boja kako bi potaknuo ljude da misle na svoju braću i sestre diljem svijeta kojima je potrebna njihova briga te da za njih mole. Nadao se da će to potaknuti ljude da budu ono što nazivamo „misijski usmjerenima“ i još ih snažnije povezati s misijskim djelovanjem Crkve. No, prije svega, Sheen je vjerovao da smo svi, po svome krštenju, pozvani dijeliti poslanje Crkve. Doista je imao pred očima obje strane širenja Evandjelja. Dok je bio nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela, pomagao je usmjeravati katolike prema njihovoj krsnoj dužnosti naviještanja Radosne vijesti onima koji je još nisu čuli diljem svijeta.

Istodobno je provodio bezbrojne sate poučavajući pojedince u vjeri i, jednog po jednog, privodio Crkvi. Njegov je doseg istodobno bio globalan i osoban.

? **Danas mnogi ljudi misije prvenstveno doživljavaju kao**

potpore siromašnima i potporu različitim humanitarnim projektima u Africi, Indiji i Južnoj Americi. Zašto je, uz materijalnu pomoć, toliko važno naviještati Krista i širiti Evanđelje među ljudima?

! Bez naviještanja Evanđelja riskiramo svesti Crkvu na „samo još jednu dobrotvornu organizaciju“. Socijalni rad i projekti pomoći važni su, ali ako ne idu ruku pod ruku sa sijanjem sjemena vjere, ostaju tek jednokratni pothvati. Isto tako, ako mi kao katolici mislimo da smo ispunili svoju dužnost time što izvršavamo svoju nedjeljnu obvezu i brinemo se za svoju mjesnu župu, propuštamo čuti Isusove posljednje riječi – Veliko poslanje. Nije rekao: „Sve dok si katolik, to je dovoljno. Sada se odmori.“ Rekao je: „Pođite po svem svijetu...“ i naviještajte Evanđelje. Njegovi su učenici to shvatili vrlo ozbiljno. U vrijeme kada nije bilo masovnog prijevoza ni načina za prikupljanje velike financijske potpore, išli su u Indiju, Španjolsku, Malu Aziju, Rim... i pritom polagali svoje živote. Broj misionara čiji posmrtni ostaci počivaju na tuđem tlu svjedoči o trajnom djelu sijanja, sadnje, njegovanja i žetve – djelu kojemu ponekad trebaju mnoge generacije da bi donijelo plod. Kod kuće je jednako važno svakodnevno živjeti Evanđelje pred svojim susjedima, drugim župljanima i svojom obitelji. Ako ste ispraznili svoj novčanik kako bi misionari mogli obavljati svoje službe praćenja i pružanja potpore ljudima, a pritom vaš vlastiti život ne slijedi put koji je zacrtao Krist, ne možete time nikoga zavarati – ponajmanje sami sebe.

? **Fulton Sheen govorio je o križu, trpljenju i žrtvi na vrlo izravan način. Zašto je ljudima danas tako teško prihvatiti da trpljenje može imati smisla?**

! Mislim da ljudi u zapadnom svijetu imaju drukčiji pogled na trpljenje od ljudi u zemljama Globalnog juga. Imajući privilegij putovati u mnoga mjesta diljem svijeta koja podupiru naši donatori, čini mi se da ono što bismo mi u Americi i Europi nazvali „trpljenjem“ drugima je jednostavno svakodnevni život. Većina nas prilično se udaljila od

osnovnih stvari poput uzgoja vlastite hrane, života bez električne energije i slično. Skloni smo na „odricanje“ gledati kao na teškoću. Imamo toliko naprava i pomagala koja nam olakšavaju život. Čini se da tek kada nas pogodi bolest ili nesreća počinjemo na život gledati kao na križ koji treba nositi ili kao na nešto što možemo sjediniti s Kristovim trpljenjem, iako svakoga dana možemo pronaći male načine za to – ako ih potražimo. Odrasla sam u obitelji u kojoj je čak i udarac nožnim prstom bio prigoda da „prikažemo“ tu bol za nekoga tko je trpio više od nas. Čini se da je to umijeće izgubljeno u našem svijetu udobnosti.

Kada napuštam neko „misijsko“ područje, uvijek ljudima kažem: „Nemojte nam zavidjeti na našim igračkama; vi imate Blago.“ Njihovi se životi vrte oko obitelji i vjere, kao što su se nekoć i naši, a ne oko medija i raznih naprava.

? **Što biste rekli nekome tko smatra da već ima dovoljno vlastitih problema i da oko nas već ima dovoljno siromašnih i ljudi kojima je potrebna pomoć? Zašto bi ih trebale zanimati misije na drugom kraju svijeta, negdje u Africi, Aziji ili Južnoj Americi?**

! Rekla bih im da je riječ o situaciji „i jedno i drugo“. Siromašni, beskućnici i neobrazovani ljudi postoje posvuda. Kao katolici, naš je zadatak – kako je rekao sveti Franjo Asiški – „Naviještajte Evanđelje; ako je potrebno, služite se riječima.“

Naša svakodnevna djela prema ljudima oko nas – pomaganje siromašnima u vlastitoj sredini i onima kojima je potrebna Kristova ljubav, kao i slanje pomoći kako bi se misionarima olakšalo njihovo poslanje – oboje je potrebno kako bismo živjeli istinski kršćanski život.

? **Što biste rekli osobi koja vjeruje u Boga, ali se razočarala u Crkvu? Kako bi Fulton Sheen pristupio takvoj osobi?**

! Rekla bih da se Crkva sastoji od ljudskih bića, punih mana i slabosti. Zar je onda čudno što dolazi do skandala? To, naravno, ne znači umanjivati važnost suočavanja s počinjateljima niti brige za žrtve.

Naprotiv, upravo nam ta briga pomaže da budemo bolji.

Ali Isus je rekao da „vrata paklena neće je nadvladati“ (Mt 16,18). To uključuje i zlo koje ljudi mogu nanijeti jedni drugima. Voljela bih misliti da bismo se Fulton Sheen i ja u tome složili!

? **Nadbiskup Sheen često je govorio da je najveća drama ljudskoga života izbor između Boga i samoga sebe. Je li to i danas najveća borba?**

! Da. I nažalost, čini se da se ta borba u „naprednijem“ dijelu svijeta snažno okreće u našu korist. Težimo udobnosti dok je drugi nemaju; tražimo užitak u svijetu dok se neki svakodnevno suočavaju s teškoćama. Ako doista želimo prihvatiti Boga, to ne znači odreći se svojih materijalnih dobara, ali znači biti spreman dijeliti ih u nastojanju da izgradimo pravedniji i ravnopravniji svijet. Čini se da su mnogi danas zamijenili Boga samima sobom, stavljajući sebe na prvo mjesto i postavljajući sebe na mjesto Boga.

? **Fulton Sheen bio je vrlo popularan. Koja je opasnost kada svećenika, biskupa ili bilo koju drugu osobu u Crkvi počnemo doživljavati kao „zvijezdu“?**

! Tu opasnost možemo vidjeti u našoj današnjoj Crkvi na mnogim razinama. Može se početi razvijati „kult osobnosti“, koji ljudima odvraća pogled od Onoga prema kojemu bismo trebali usmjeravati svoj pogled – Boga.

? **U vremenu kada vjerski sadržaj lako može postati dio osobnog brenda, kako možemo prepoznati autentično kršćansko svjedočanstvo i razlikovati ga od pukog stvaranja sadržaja o vjeri?**

! Voljela bih da imam odgovor na to! Zaista imam problem s ljudima koji postanu popularni tako što se „proslave“ u ime Isusovo. Oni su redoviti govornici na katoličkim konferencijama i na neki način postaju „službeni“ katolici koje treba slušati, iako nisu teolozi. Možda su glumci, voditelji podcasta i slično, a pritom mogu imati dobre namjere. Ali tko provjerava njihovu teologiju? Mislim da se moramo oslanjati na učiteljstvo Crkve, a ne na „najnovi-

ji i najpopularniji“ glas u katoličkoj sferi.

? Postoji li neki Sheenov govor, knjiga, citat ili osobna navika koju biste posebno preporučili čitateljima *Radosne vijesti*?

! Preporučila bih dvije stvari – svakodnevnu molitvu Svjetske misijske krunice, moleći za mir na svakom od naseljenih kontinenata, pri čemu je svaki kontinent predstavljen jednom od desetica krunice određene boje. Također bih preporučila česte svete ure. Sheen je svaki dan provodio jednu svetu uru – štoviše, preminuo je pred Presvetim Oltarskim Sakramentom.

? Nadbiskup Sheen osmislio je Misijsku krunicu. Koja je vrijednost Misijske krunice i jesmo li svjesni da molitvom doista možemo zagrliti cijeli svijet?

! Nadbiskup Sheen osmislio je Svjetsku misijsku krunicu za korizmu 1951. godine. Govorio je da, kada izmoliš cijelu krunicu, razmatrajući o dijelovima svijeta koje predstavlja svaka boja, tada si „zagrlio svijet u molitvi“. Mislim da je vrijednost razmatranja o drugim dijelovima svijeta jednostavno u tome da druge ljude uključimo u svoje misli i svijest. Prisjećanje da ljudi na različitim kontinentima trpe zbog ratova, bolesti, teških životnih uvjeta uzrokovanih okolišem i prirodnih katastrofa može nas učiniti zahvalnijima Bogu za blagoslove koje imamo, ali nam također može pomoći da shvatimo potrebu da pružimo ruku onima kojima je pomoć potrebna.

? Kada danas pogledamo svijet – s ratovima, usamljenošću, krizom obitelji, gubitkom vjere, umjetnom inteligencijom i društvenim mrežama – o čemu mislite da bi nadbiskup Fulton Sheen danas najviše propovijedao?

! Mislim da bi Sheen propovijedao o miru – miru koji može doći samo po Kristu. Vjerujem da bi na svoj jedinstveni, njemu svojstven način svaku od tih tema znao povezati s potrebom za Isusom u našim životima. Kada pomislimo na mnoge stvari kojima se bavio – molitvu, Svjetsku misijsku krunicu, svete ure, Krista na križu i njegovih posljednjih sedam riječi te temeljnu katehezu

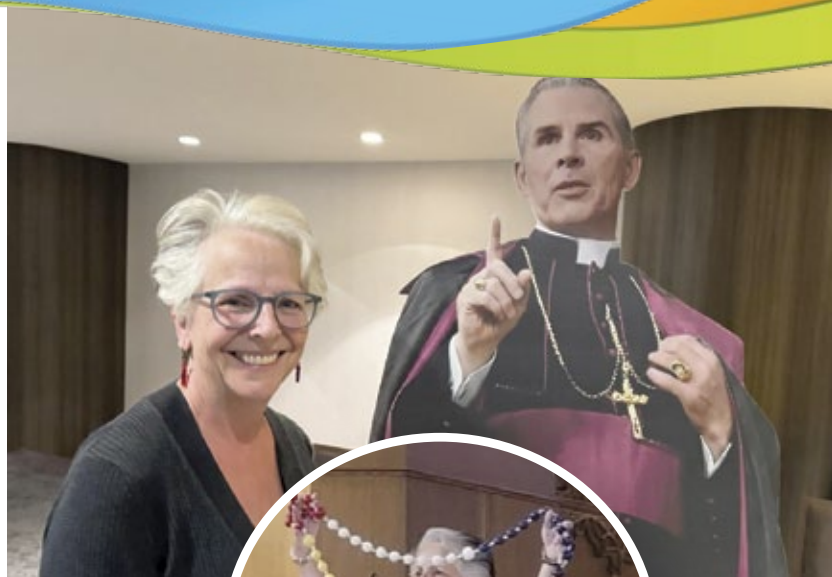
– sve one upućuju na Isusa ili na Mariju, koja nas vodi svome Sinu, Knezu mira.

? Što nam misije govore o samoj naravi Crkve? Može li Crkva doista biti Crkva ako nije misijska?

! Mnogi veći umovi od mene rekli su da Crkva nema misiju, nego misija ima Crkvu. Ako prestanemo vjerovati u Isusove posljednje upute koje nam je dao, Crkva će prestati postojati. U to doista vjerujem. Moramo neprestano rasti i širiti Evanđelje – evangelizirati i ponovno evangelizirati. Da bismo to učinili, moramo prihvatiti da potreba za ponovnom evangelizacijom može doći i do naših vlastitih krajeva. Svijet vjere okreće se naglavačke!

? Fulton Sheen bio je jedan od prvih velikih „medijskih misionara“. Što nas njegov primjer može naučiti o evangelizaciji putem današnjih medija?

! Sheen nas može poučiti da se, ako se mediji koriste ispravno i učinkovito, mogu dobro iskoristiti za širenje Evanđelja. Dok je na putu prema proglašenju svetim, možemo ga promatrati kao primjer kako izbjeći onaj kult osobnosti koji sam ranije spomenula. Iako je bio nevjerovatno poznat, Sheen je bio poznat i po svojoj poniznosti. Hodao bi ulicama Manhattan, gdje je živio, i zaustavio se kako bi razgovarao sa svakim tko bi mu pristupio. Nije imao tjelohranitelje ni pratnju. Njegova je neća-

kinja pričala kako je kupovao mnogo novih kaputa – zato što bi svoj kaput dao nekome na ulici kome je bio potreban. Evangelizirao je po-

jedinca po pojedinca, ali i milijune ljudi odjednom.

? Što bi Fulton Sheen rekao mladima koji osjećaju da im Crkva nema što ponuditi?

! Mislim da bi i danas imao istu poruku kao za svojega života – nemojte upasti u zamku nastojanja da se prilagodite najnovijem trendu. Budite osoba kakvom vas je Bog stvorio! Mladima bi rekao da svoju energiju i strasti koriste za izgradnju vlastitog karaktera i postavljanje vrijednih ciljeva, umjesto da troše vrijeme na težnju za materijalnim dobrima ili prolaznim užicima. Potaknuo bi ih da se u svemu sjete svoga Stvoritelja.

? Ako biste čitateljima *Radosne vijesti* mogli prenijeti samo jednu poruku Fultona Sheena – poruku koja bi ih potaknula da dublje upoznaju Boga i postanu misionari u vlastitom životu – koja bi to poruka bila?

! Zamolila bih ih da se sjete riječi nadbiskupa Sheena: „Istinska ljubav nikada nije usredotočena na sebe; ona se daruje.“ To je u srcu svakoga misijskog poziva. Davati drugima i usmjeravati se na druge pomaže nam da postanemo sve više ono za što nas je Bog stvorio.

Pomolimo se za pravedno i održivo gospodarenje vodom, vitalnim resursom, kako bi joj svi mogli imati jednak pristup.

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Ponovimo još jednom ono što Papini molitveni suradnici već znaju, a to je da pomoću PSMM (Papine svjetske molitvene mreže) Sveti Otac upućuje posebne nakane glede gorućih svjetskih i crkvenih problema za koje se ti molitelji s Papom mole tijekom određenoga mjeseca. Na to nas upućuje i sam Isus: Molite i dobit ćete, tražite i naći ćete... Kad je papa Franjo napisao encikliku o brizi za zajednički dom (Zemlju), mnogi su iskazivali čuđenje – što se to tiče Pape? Iteka-ko ga se tiče, jer i Papa zajedno sa svojim vjernicima dijeli brigu za sve što nam je Bog dao na raspolaganje, za naše istinskije očovječenje. Tako ovoga mjeseca Papa želi da molimo kako bi voda svima bila dostupna. Time očitito upućuje i na odgovornost pojedinaca u nekim zemljama, ali i na odgovornost znanstvenika u iznalaženju pravih rješenja.

I Ujedinjeni narodi u tom su smjeru potaknuli svjetski dan voda kako bi porasla svijest o važnosti tako važnog preduvjeta za svaki ži-

vot. A značenje vode u nas kršćana posebno se ističe glede krštenja kao ulaska svakoga krštenika u milosni život zajedništva sa samim Bogom. Evo, međutim, nekih podataka o vodi iz pera stručnjaka:

Voda je neophodna za održavanje osnovnih tjelesnih funkcija i zdravlja svih živih bića, a njezin nedostatak može imati ozbiljne posljedice, čak veći i brži od nedostatka hrane. Zbog toga je pokrenuta inicijativa za obilježavanje Svjetskog dana voda 1992. godine na Konferenciji Ujedinjenih naroda o okolišu i razvoju u Rio de Janeiru. Godinu dana kasnije, Opća skupština UN-a službeno je proglasila 22. ožujka Svjetskim danom voda, s ciljem podizanja svijesti o globalnoj krizi vode i promicanja održivog upravljanja vodenim resursima.

Voda prekriva oko 70% Zemljine površine, no samo oko 2,5% te vode slatka je i dostupna za ljudsku potrošnju. Ostatak vode nalazi se u morima i oceanima, koji sadrže slanu vodu koja nije pogodna za ljud-

sku upotrebu. Od tih 2,5% slatke vode, oko 69% čine ledena masa poput ledenjaka i polarnih kapa, što znači da većina slatke vode na Zemlji nije odmah dostupna. Podzemne vode čine oko 30% ukupnih slatkih voda na Zemlji. Iako su podzemne vode nevidljive i često ne prepoznamo njihov značaj, one su ključne za opskrbu pitkom vodom, posebno u područjima koja nemaju pristup površinskim izvorima. Voda je također jedinstvena jer postoji u tri agregatna stanja: tekućem, čvrstom i plinovitom, što je čini izuzetnom u prirodnom svijetu i omogućuje mnoge biološke procese na Zemlji. Ipak, unatoč svim njezinim vitalnim ulogama, nesigurnost u pristup vodi ostaje ozbiljan globalni problem. Svake godine umire 829.000 ljudi zbog kontaminirane vode i loših higijenskih uvjeta, što jasno upućuje na hitnost rješavanja problema pristupa čistoj vodi, koji je osnovno ljudsko pravo, ali još uvijek predstavlja izazov u mnogim dijelovima svijeta.

Duhovna obnova za suradnike i animatore misijskih skupina Đakovačko-osječke nadbiskupije u Aljmašu

U subotu, 20. lipnja 2026. godine, u Svetištu Gospe od Utočišta u Aljmašu održana je duhovna obnova za suradnike, animatore i povjerenike župnih misijskih skupina Đakovačko-osječke nadbiskupije. Oko 60 osoba došlo je na duhovnu obnovu koja je započela u 18.00 i koju je predvodio dekan Osječkoga istočnog dekanata, preč. Ante Šiško, župnik Župe svetih Ćirila i Metoda u Osijeku te nadbiskupijski povjerenik za misijsku djelatnost Crkve Đakovačko-osječke nadbiskupije.

Program se nastavio molitvom misijske krunice tijekom koje su okupljeni vjernici molili za misionare i misionarke diljem svijeta. Kroz otajstva svjetla i simboliku misijske krunice svoje su molitve uputili za navjestitelje Evanđelja na svim kontinentima, preporučujući Gospodinu njihovo poslanje, potrebe i izazove s kojima se svakodnevno susreću.

Molitveno i pjesmom ispunjeno ozračje cijeloga susreta obogatilo su sestra Franciska koja je svojim glazbenim darom pratila pjevanje te vjeroučiteljica u mirovini Anica Horvat, koja je svojim glasom predvodila zajedničku pjesmu. Njihovo služenje pratilo je vjernike tijekom molitve misijske krunice, euharistijskoga slavlja i euharistijskoga klanjanja.

Nakon molitve krunice, preč. Ante Šiško pozvao je upravitelja Aljmaškoga svetišta vlč. dr. Tomislava Ćurića da okupljenim vjernicima predstavi povijest Svetišta Gospe od Utočišta u Aljmašu. U svome je govoru vlč. Ćurić podsjetio na bogatu povijest svetišta čiji počeci sežu u 1704. godinu, kada je Gospin kip prenesen iz Luga u Aljmaš. Posebno je istaknuo kako je upravo taj kip kroz stoljeća postao znakom vjere, nade i ustrajnosti brojnih hodočasnika. Govoreći o stradanjima koja je svetište prošlo tijekom svoje povijesti, osobito u Domovinskom ratu, naglasio je kako ni razaranja nisu prekinula pobožnost vjernika prema Gospi Aljmaškoj. Oštećeni kip pronađen je u ruševinama crkve te je nakon završetka rata svečano vraćen u Aljmaš. Današnja župna i hodočasnička crkva nastavlja stoljetnu tradiciju molitve i hodočašća te ostaje mjesto susreta čovjeka s Bogom pod majčinskom zaštitom Gospe od Utočišta.

Središnji dio susreta bilo je euharistijsko slavlje koje je u 19.00 sati predvodio preč. Ante Šiško. Na početku mise podsjetio je kako se u Travniku održava 36. godišnji susret hrvatskih misionara i misionarki te je

pozvao vjernike da ih prate svojom molitvom.

U homiliji je naglasio kako vanjska toplina nije uvijek odraz topline ljudskoga srca te kako se čovjek često susreće s duhovnom hladnoćom, umorom i kušnjama. Upravo zato potrebni su nam susreti molitve i zajedništva koji obnavljaju vjeru i ponovno raspiruju duhovni žar.

Razmatrajući lik proroka Jeremije, istaknuo je da je svaki kršćanin po Kristu pozvan živjeti svoje proročko, svećeničko i kraljevsko dostojanstvo te svjedočiti Božju istinu u vlastitoj obitelji, na radnome mjestu i u društvu. Poput Jeremije, vjernici se nerijetko nalaze između Božjega puta i očekivanja ljudi oko sebe, no snagu za ustrajnost pronalaze u Gospodinu koji nikada ne napušta one koji mu vjeruju.

Osvrćući se na evandeoski poziv „Ne bojte se!“, preč. Ante Šiško podsjetio je kako suvremenoga

čovjeka često prate različiti strahovi i nesigurnosti, ali da je najveća opasnost izgubiti vjeru i udaljiti se od Boga. Pozvao je okupljene da rastu u svetosti, oslanjajući se na snagu sakramenata, molitve i zagovor Blažene Djevice Marije.

Po završetku mise uslijedilo je euharistijsko klanjanje koje je također predvodio preč. Ante Šiško. U ozračju sabranosti i molitve vjernici

su pred Presvetim molili za hrvatske misionare i misionarke, osobito za sudionike susreta u Travniku, kao i za nova misijska i duhovna zvanja.

Tijekom klanjanja Gospodinu su prinijeli svoje obitelji, župne zajednice, svećenike, bolesnike i sve kojima je potrebna njegova blizina i utjeha.

Susret je zaključen molitvom Gospi od Utočišta kojoj su okuplje-

ni vjernici preporučili svoje živote, obitelji i svakodnevne nakane. Ispunjeni zahvalnošću za zajedništvo, molitvu i primljene milosti, vjernici su iz Aljmaša ponijeli ohrabrenje da s većim pouzdanjem slijede Krista i svjedoče njegovu ljubav u svakodnevnom životu.

**Tekst: Valentina Majdenić
Fotografije: Vesna Brumnić**

Župa svetih Ćirila i Metoda u akciji za misije

Dana 19. srpnja 2026. u Župi sv. Ćirila i Metoda u Osijeku održana je akcija MIVA. Uoči ovogodišnje akcije župnik vlč. Ante Šiško pozvao je župljane da se odazovu ovoj hvalevrijednoj inicijativi te da dovezu svoja prijevozna sredstva – automobile, motocikle, bicikle i druga vozila – kako bi primili blagoslov.

Nakon sve četiri nedjeljne svete mise župnik vlč. Ante Šiško i župni kapelan vlč. Josip Brnjić blagoslivljali su na župnom parkiralištu automobile, ali i njihove vozače. Pri

tome je svaki vozač dobio sličicu s molitvom za zaštitu sv. Kristofora. Župljani koji su željeli mogli su dati dobrovoljni prilog za potrebe misija. Zahvaljujući otvorenom srcu brojnih vjernika prikupljen je hvalevrijedan novčani iznos od 2.525 Eura.

Zahvaljujemo svim župljanima koji su se odazvali ovoj akciji i svojim priložima poduprli rad naših misionara. Prikupljena sredstva bit će proslijeđena Papinskim misijskim djelima u Zagrebu, a prikupljenim sredstvima financirat će se

nabava potrebnih prijevoznih sredstava za naše misionare. Vozila su im često neophodna jer djeluju na velikim područjima, obilaze brojna i međusobno udaljena mjesta te svakodnevno služe ljudima u različitim potrebama. Nerijetko putuju krajevima u kojima nema uređenih cesta, prevoze bolesnike do zdravstvenih ustanova, dostavljaju hranu, vodu i lijekove te na mnoge druge načine pomažu lokalnom stanovništvu.

**Tekst: Vesna Brumnić
Fotografije: Juraj Perić**

Akcija MIVA i Sveti Kristofor u Breškama

Ove smo godine u Breškama akciju MIVA i Svetog Kristofora, zaštitnika vozača, slavili kroz dva tjedna.

U nedjelju, 26. srpnja 2026. godine, u našoj župi slavio se blagdan Svete Ane i Joakima u naselju Miladije. Tog jutra imali smo ranu misu u 9:00 sati u filijalnoj crkvi Sv. Ilije proroka u Donju, dok je u 11:00 sati služena zavjetna sveta misa u Miladijama. Tom prigodom smo zazvali Božji blagoslov na sve vozače te blagoslovili njihove limene ljubimce. Nakon blagoslova vjernicima su podijeljene naljepnice Svetog Kristofora. Budući da na sam dan Svetog Kristofora nismo imali pučku misu u župnoj crkvi, blagoslov vozača i automobila upriličili smo na blagdan

Porcijunkule – Gospe od Anđela, 2. kolovoza, odmah nakon pučke mise. Tada smo također blagoslovili limene ljubimce i sva ostala motorna vozila.

Župljani župe Breške već dugi niz godina pokazuju svoju veliku ljubav prema misionarima, Svetom Kristoforu i akciji MIVA. Tijekom ovogodišnje akcije MIVA prikupili smo 1.111 KM.

Od srca hvala svima! Neka dobri Bog blagoslovi sve i neka nas na našim putevima uvijek prati zagovor Svetog Kristofora.

Fra Marko Lovrić,
župnik

Proslava sv. Kristofora u Soblincu - mudro srce prepozna je pravo blago

U Župi Bezgrešnog Začeca Blažene Djevice Marije u Soblincu svečano proslavljen je sveti Kristofor, suzaštitnik župe. 26. srpnja, svetu misu u 9.00 sati u župnoj crkvi, predvodio je upravitelj župe vlč. Dominik Glasnović, a misno slavlje pjesmom je animirao Župni zbor Gloria pod vodstvom Valerije Marković.

U homiliji je vlč. Glasnović približio Božju riječ te ostavio nekoliko snažnih

poticaja za svakodnevni život. Na našem životnom putu ima dobrog i lošega. No, važno je ne dopustiti da nas bilo što udalji od Boga i Njegova Kraljevstva. Često mislimo da će nas ispuniti uspjeh, novac, slava ili priznanje, ali nijedna prolazna stvar ne može ispuniti dubinu ljudskog srca. To može jedino Krist. Zato molimo za mudro srce poput Salomonova – srce koje zna prepoznati ono što je uistinu vrijedno, dati

Bogu prvo mjesto i hrabro odbaciti sve što nas udaljava od Njega. Jer sve na ovome svijetu prolazi, a ljubav ostaje.

Na završetku misnog slavlja vlč. Glasnović blagoslovio je ključeve automobila okupljenih vjernika, kao i sve okupljene te u zajedništvu sa svima izmolio molitvu svetom Kristoforu, zaštitniku putnika, moleći za sigurnost svih sudionika u prometu i Božju zaštitu na svim

životnim putovima. Nakon misnog slavlja, okupljeni vjernici mogli su darovati prilog za Akciju MIVA koju provode Papinska misijska djela u RH kako bi prikupila potrebna sredstva za kupnju misijskih vozila našim misionarima. Svatko je mogao uzeti i karticu s molitvom kao trajni podsjetnik na molitvu sv. Kristoforu i poticaj da srcem slijedimo put koji vodi Bogu. Jer najljepši put nije onaj koji vodi do odredišta, nego onaj kojim zajedno s Kristom donosimo nadu, ljubav i blizinu drugima.

Proslava blagdana sv. Kristofora tako je i ove godine bila prilika za zajedničku molitvu, zahvalnost i konkretno djelo ljubavi jer svaki dar i svaka molitva mogu postati put kojim Krist dolazi do čovjeka.

Župa Soblinec

Borba s olujom

Bošonti, rujan 1950.

INDIJA
– o. Ante Gabrić

Ovih zadnjih mjeseci morao sam i niz Ganges i uz Ganges mnogo puta. To je ujedno i jedan od razloga moje duge šutnje. Bili su ovo teški dani. Proštenište Gospe Fatimske, nova industrijska škola u Bošontiju, popravci kapelica po selima, — mnogo ih je bilo porušeno od strašne tropske oluje prošlog mjeseca — pohodi sela iz dana u dan, uz Ganges i niz Ganges, kroz vodu i blato, ispaljen od tropskog sunca, dosta puta i bolestan, tresući se od groznice...

Kolera je ove godine na sve strane vladala, jer nije bilo kiše kroz šest mjeseci. Svi su se skoro ribnjaci osušili, pa je velika nestašica pitke vode. Ljudi su morali na milje ići da nose vodu. Pitka voda u našoj misiji bio je uvijek jedan od najvećih i najtežih problema. Koliko puta sam morao piti vodu, kroz koju se nije moglo ni vidjeti. Tako je bila gusta. No, ove godine voda se od silne sparine i pokvarila, pa je jako zaudarala. Ljudima sam savjetovao da vodu uvijek kuhaju prije uporabe, no stara se navika tako brzo ne mijenja. Njihov djed i baka nisu kuhali, pa zašto bi oni kuhali? Posljedica: od kolere su nestala cijela sela. Prolazio sam pokraj kontrakhaljskog kanala. Bilo je tu jedno cvjetno muslimansko selo. Sada je samo groblje. Nije ostala ni jedna kuća. Ljudi su pomrli, a kuće od blata polako se ruše. Svuda vlada grobna tišina.

U Ranigoru oko Božića u jednom malom selu kroz nekoliko dana umrle su 32 osobe. U jednoj kući umrlo je 11 osoba. Četiri brata otišli su jedan za drugim. Četiri jadne udovice, dvije od njih ispod dvadeset godina, plaču i nariču. Očajavaju. Vjere nemaju, da

im ona dade snage i jakosti. Govorio sam im o Spasitelju, o Njegovoj ljubavi i milosrđu, o predanosti u svetu volju Božju. Bilo mi je jako teško pri srcu toga dana. Dragi Isus bio im utjeha i snaga! Upoznale i one naskoro svjetlo prave vjere!

Nakon duge suše navalile su strašne tropske oluje. Najgora je bila baš pred svetkovinu svetog Ante u lipnju. Bio sam toga dana u selu Gosabi, gdje smo dovršavali proštenište Gospe Fatimske. Već su se iza podne tamni oblaci počeli skupljati. A mi smo još jedan dio krova morali pokriti. Nekakova kobna tišina se spustila nad cijelom pokrajinom: tišina pred olujom. Moj vjerni majstor Ivan i katehista Bidhu radili su kao strojevi... Prije noći valja završiti, jer teško nama obori li se oluja na nedovršenu crkvicu. Nastradat će nam zidovi, građeni od blata. Ja sam prispio iza podne iz Bošonti ja u najvećoj sparini. No nije bilo vremena za odmor. Na krov, pa se prihvati posla!

Radimo i molimo se. »Spomeni se, predobrostiva Djevice...« I Blažena Gospa, kao dobra majka, uslišala je našu molitvu. Mrak se već bio spustio, kad smo pričvrstili zadnji dio krova. Bljesak oluje i grmljavina tresli su zemljom, navješćujući veliku nevolju. Sjeli smo u kapelicu da se odmorimo i izmolimo svetu krunicu. Ruke su nam drhtale. Bili smo umorni. Na večeru, dakako, nitko nije imao vremena misliti. No uza sve to Gospa se za nas pobrinula. Majka malog Šubola pripremila je lijepu večeru i sve nas pozvala. Cecilija, Šubolova majka je već dulje vremena bolesna, ali na to je ona danas zaboravila. Bila je kasna noć, no ona nas je čekala.

Ona se obratila tek prije dvije godine. Kod nje se zbilja vidi što milost Božja može učiniti. Ima sedmero djece, a tiha je i radina. Osmijeh joj je u srcu i na usnama. Jednom riječju: to je prava kršćanska majka. Dvoje joj je djece, Šubol i Manik, ovdje u našoj školi, dok joj je starija kćerka, Abha-Doroteja, na višim naukama u St. Mary's High School. Pripravljala se za sveto redovničko zvanje u urođeničkoj redovničkoj družbi svete Ane. Ona je jedna od šticećenica župe svetog Petra i Pavla u So. Omaha, Nebraska. Neumorni župnik, Fr. J. Juriček, i njegovi vrijedni župljani, uzdržavaju nju i njezine drugarice na naukama kroz zadnjih pet godina.

Po noći sam ustao i uputio se na trag u Bošonti, gdje me čekalo mnogo posla. Valjalo je prijeći rijeku. Do rijeke sam se još nekako »dokoturio«. Blato, kiša i vjetar, da sam se jedva držao na nogama. A uz umor došla je po noći i groznica.

Na obali Gangesa našao sam dosta ljudi, no nitko se ne usuđuje preko. Valovi se valjaju kao gore. Jedna je velika lađa već potonula. Ali ja moram u Bošonti. Na koncu se neki stari lađar ojunači. Rekoh ja njemu: »Hej, didek, tvoja brada već je posidila, pa da se ti bojiš ovih valova!«

Uz osmijeh se uputismo da ojunačimo jedan drugoga. No, kad smo prispjeli u sredinu rijeke, lice nam se spustilo ... I lice i srce. Barem za dva inča! Valovi su bili kao gorostasi. Kad bismo među njih upali, vidjeli smo samo mrko i oblačno nebo. Kako su lijepe ove rijeke, kad su mirne. No kad od pjene pobiješe, svakome su strah i trepet. Veliki jedan val kao da nas je htio prekriti. Ali se lađar ne da!

Još koju minutu i mi smo bili u zatišju bošontske rijeke.

Zadnjih pet do šest milja išao sam pješke. Jeste li vi ikada hodali kroz ciklonsku oluju uz veliku rijeku? Ako niste, i nemojte! Ne bih to nikome želio. Više puta je izgledalo kao da će trebati letjeti... Jedan korak naprijed, dva-tri natrag; sad nalijevo, sad nadesno. Sad hodaš, sad opet sjediš u blatu. Kušao sam dva-tri puta otvoriti kišobran, no vjetar ga je preokrenuo, pa me skoro s njime podigao — dokaz, da još uvijek čuvam »vitku« lini-

ju! — Bojao sam se već, da će me preko Gangesa i Oceana prenijeti u — Ameriku... No kako se vama nikome nisam najavio, brzo sam zatvorio polomljeni kišobran. I onako sam već bio mokar kao metkovski pijetao, pa se više nije imalo što smočiti. To je jedna od žrtvica naših misijskih putovanja. Prikazao sam je za vas, dragi prijatelji, osobito za sve one koji su tako velikodušno pridonijeli za proštenište Prečistog Srca Marijina.

Da završim jednom malom vijetšću o prijatelju mi Gonešu. Sjećate

li ga se još od onoga slavnog lova na tigrove u Ranigoru? Sretah ga pred nekoliko dana, razumije se, da je i ovaj put bio nasmiješen. Ispala su mu dva zuba. Veli da je pucao na tigra, a puška je tako jako opalila da mu je kundak izbio dva zuba. A tigar? Tražeći zube, tigra više nije našao. No pogodio ga je kao topom! A ja sam opet čuo od lovaca da je tigar bio — iza Goneša, pa da njih nije bilo, otišao bi on kući — s oproštenjem govoreći — poderanih hlača... Pa da nije Goneš junak? ...

Poplave u Morapaju

Morapai, 1970.

Sigurno ste čuli o strašnim poplavama i olujama u Bengaliji. Teški su to bili dani, no bojimo se da su još teži pred nama, jer je u mnogim predjelima skoro sve uništeno.

Najprije smo imali nezapamćenu vrućinu, od koje je samo u jednom tjednu umrlo preko 700 ljudi. Poslije toga počele su tropske kiše. Sve je bilo zaposleno presađivanjem riže, te naše glavne žitarice. Polja su izgledala, uistinu, krasno. A onda, nevolja za nevoljom. Početkom rujna ciklonska se oluja iz Bengalskog zaljeva sručila nad ove krajeve delte rijeke Gangesa, gdje se nalazi naša misija. Ove oluje obično traju dva do tri dana. No ovaj put uz strašni vjor kiša je kao iz kabla padala skoro dva tjedna. Najprije su sva polja pobijedila, nakon toga nestalo je naspaja i putova. Cijeli kraj postao je jedno veliko jezero. I voda se još uvijek dizala. Kućice su počele padati. Ljudi u strahu dolaze na misijsku postaju. S glavarima sela i našim mladima odmah smo se dali na spasavanje. I ljude i krave i sve ostalo počeli smo prevažati na suha mjesta. No tih je bilo malo. Mi smo tu u delti rijeke, sve je nisko. Kad tko želi zidati kolibu, najprije mora kopati ribnjak, podignuti mjesto za gradnju i onda tek zidati. Zidovi su kuća, dakako, od blata. Zbog toga su i počeli tako brzo padati.

Pandeova koliba se prva srušila, a nalazila se baš na kraju sela. Sa skupinom mladića otišao sam tamo, da spasimo što se dađe spasiti. Voda nam je bila na mjestima i do pojasa, pa i na glavnom putu. Svi će u našu školu. No stari Panuel kroz suze veli:

»Oče, ja ću tu ostati. U jednom uglu još je suho. Kako ću ostaniti samu ovu svoju dragu kolibu?«

I ostao je tamo. Anđeli Čuvari kao da su onaj dio kuće nad njim držali. Kad sam više puta u lađici išao pohađati ostala sela i po noći se vraćao, već iz daljine vidio sam malu uljanu svjetiljku, i približivši se kolibi, čuo sam tihu molitvu dobrog mog starog Panuela.

Najviše su stradala sela: Radhanagar, Išoripur i Mithini. Kampelica se u Radhanagaru srušila, onu u Mithini poduprli smo bambusima. Svetu misu sam imao pred kolibom katehiste. Ljudi su stajali naokolo, dok su se dječica stiskala oko oltara.

Problem prehrane velika je naša briga. Država također radi mnogo, no naravno da i mi moramo činiti sve da pomognemo bijednicima. Hvala Bogu, nešto smo i mogli učiniti. Iz Amerike smo primili velikodušnu pomoć preko »Catholic Relief Services« (Katolička organizacija za pomoć), te preko ČASA (to je protestantska organizacija Amerike i Zapadne Njemačke). Davali smo po dva kilograma pšenice tjedno za 25.000 obitelji, dok je 10.000 dobivalo mlijeko. To je uz onu prehranu 21.600 školske djece, što je još od lani vodimo. Posla, kako vidite, ima mnogo. Nema ni najmanje opasnosti za nezaposlenost u Morapaju.

Bilo je puno bolesti na sve strane. Danima smo bili na vlažnom. Naše djevojke iz Marijine kongregacije revno su obilazile bolesnike i davale im lijekove, a brinule su se i

za prehranu. Nije bilo lako obilaziti sela. U mnogim predjelima putova je nestalo. Gdje se moglo, išli smo urođeničkim lađicama, inače je trebalo gaziti kroz duboku vodu. Od silnog napora i nas je nekoliko prilično oslabilo. Pohodila nas i influenza, i dobro nas je protresla.

O zmijama ne trebam ni govoriti. Te je nevolje ove godine bilo kao nikada prije. I one su utekle na suho, oko naše misijske postaje i oko samostana domaćih časnih sestara, kao i oko koliba u selu. U samostanskoj školi u dva dana pet je djevojaka od zmija bilo ubodeno. No, hvala Bogu, imamo veoma dobre protuotrove, pa smo sve mogli spasiti. No, jednu djevojku morali smo cijelu noć držati budnom i morala je neprestano hodati, da joj otrov ne udari u srce. Bila je veoma slaba. Mora da je otrovnica izlila sav svoj otrov, kad ju je ubola.

Pred koji tjedan dana imali smo opet strahovitu oluju. Nije se moglo van iz kuće. Opet je bilo mnogo štete. No, puno više štete bilo je u susjednoj državi Pakistanu, gdje je preko 300.000 ljudi poginulo. Ta je oluja prošla tek kojih 50 milja južno od nas. Vijesti, što ih odanle dobivamo, upravo su strašne. Nestala su cijela sela. Golem val s mora, visok preko 6 metara, udario je brzinom od preko 150 kilometara na sat na te male otoke u delti Gangesa. Iz cijelog svijeta tamo pomoć dnevno stiže.

Sjetite se i vi u svojim molitvama i žrtvama onih, koji su poginuli, a i onih, koji su izgubili sve! Pomogla ih naša djelotvorna ljubav i samilost...!

Izviđači na putu – korak po korak, srce uz srce

U dogovoru sa SFMA (Sestre franjevke misionarke iz Asiza) grupa izviđača iz Trevisa, iz Italije, sastavljena od dvije skupine Olmi i Monastier, odlučila je darovati svoje vrijeme volontirajući u Caritasovom domu „Bl. Alojzije Stepinac“ u Brezovici. Putovanje do Doma bilo je ispunjeno radošću, izazovima ali i oživljavanjem prispodobe Milosrdnog Samaritanca.

Dana 27. srpnja 2026. bio je susret u Samoboru. Okrijepljeni poznatim samoborskim kremšnita, krenuli smo prema prvom cilju u RH, a to je Planinarski dom Cerinski vir. U kasnim popodnevnim satima stigli smo na cilj, uz podršku našeg domaćina g. Radovana Librića. U Domu su nas dočekale gđa Katarina, gđa Dragica i gđa Helena. Ručak nakon dugog hoda bio nam je odlična okrepa za „brata magarca“. Nakon okrepe i osvježjenja okupili smo se u kapelici koja je posvećena sv. Izidoru, kako bi zajedno zahvalili Gospodinu za prijedeni put, za ljude koje smo susreli, koji su nam pomogli, koji su nas dočekali i ugostili. Po završetku sv. Mise uživali smo u etno muzeju, a večera je bila obilježena zajedništvom i razgovorom uz svijeće.

Dana 28. srpnja 2026. jutro na planini dalo je novu snagu za izazov koji je pred nama. Prvi dio puta, do prvog sela, pratio nas je g. Radovan govoreći kako je to običaj planinarskog doma. Ohrabreni njegovim primjerom nastavili smo nakon pozdrava svoj „Camino“. Od tog trenutka imali smo i pratitelja - psa koji nas je vjerno pratio na velikom dijelu našega hoda. Dijelio je s nama sve što smo imali, malo vode i malo hrane. Putovanje je bilo ispunjeno razgovorom, pjesmom, šalama. Zaustavili smo se na početku sela kod neke automehaničarske radionice, gdje nam je dragi i gostoljubivi čovjek ponudio vodu za naše prazne boce, ali i da osvježimo svoje glave, kape i marame. Ručak je bio iz torbe

– konzerve ribe sa graškom ili grahom, malo kruha, mrkve i krastavaca. Međusobno dijeljenje vidljivo u svakom trenutku. Mi smo nastavili svoj završni dio „Camina“ prema Brezovici, prema Caritasovoj kući „Bl. Alojzije Stepinac“. Dolazak u dvorište, veliki osmijeh, gostoljubivost voditeljice Kuće. Gđa Nikolina Vučković Barišić dala nam je dodatnu motivaciju za naše poslanje – volontiranje među korisnicima. Dočekalo nas je iznenađenje. Svi smo u jednoj kućici i svi imamo krevet koji je spremljen te ne trebaju vreće za spavanje. Nakon odlične večere, imali smo zajedničko druženje.

Dana 29. srpnja 2026., jutro kod sestara karmelićanki. Sestre su nam pripremile doručak pun ljubavi. Mladi izviđači su od s. Katarine doznali kao je to živjeti u klauzurnom redu, zašto neki odlaze tamo, daleko od svijeta, koji je cilj i zadaća takvog načina života. Prije odlaska svaki sudionik dobio je dar od sestara (krunicu, kekse, Agnus dei). Duhovno i tjelesno osnaženi vratili smo se na svoje volontersko polje. Dolazak djece s asistentima otvorio je vrata srca za novi susret u kojem želimo svi zajedno ostvariti cilj - oslikati svoju zastavu i družiti se. Vođenje ruke, usmjeravanje kista bilo je obostrano učenje u strpljivosti. Boje smo imali koliko smo htjeli i bilo je nje posvuda kao i smijeha i novih riječi koje smo zajedno učili. Učili smo prepoznati govor na crtama lica, pokretima ruku, osmijehom, ... Zastava je završena, a mi uzimamo malu okrepu pridržavajući čašu djetetu, dajući mu kekse, grickalice. Igramo se s njima loptom, balonima, vozimo ih koji su u kolicima, šećemo s onima koji mogu hodati. Sve se to odvija pod budnim okom odgovornih.

Dana 30. srpnja 2026., volontiranje u današnjem danu sastojalo se od uređenja okoliša, zajedničke pripreme za sv. misu, crtanje, igranje, šetnja. Izviđači su uz pomoć tehnologije stupili u bolji kontakt s onom djecom koja mogu govoriti. Bilo ih je predivno promatrati. Zajednička sv. misa - malo hrvatski, malo talijanski,

baš kao u misijama. Izviđači su pripremili scenski prikaz prispodobe o milosrdnom Samaritanu. Djecu su oduševili. U molitvi vjernika sudjelovala su i djeca držeći u rukama simbole dok su izviđači čitali. Riječi pjesme MIR PRAVI MIR DAJE KRIST GOSPODIN NAŠ vodile su nas tijekom cijelog slavlja. Molitva Očenaš i na hrvatskom i na talijanskom posvijestila nam je kako smo svi mi Božja djeca koju On jako voli. Prije samog blagoslova uslijedili su trenutci zahvale. Izviđači u znak zahvale i sjećanja ostavljaju svoje dvije marame dok voditeljica Kuće zahvaljuje svima njima na darovanom vremenu provedenom uz djecu koja ne mogu nigdje ići tijekom praznika. Popodnevni dio izviđači provode u obilasku grada. Tu nas je slatkijima okrijepila moja susestra, s. Anica. Navečer je bilo zajedničko „bdijenje“.

Dana 31. 07. 2026., povratak u Italiju. Radost i zadovoljstvo idu s nama. Uputili smo se prema samostanu SFMA (Kraljevečki odvojak) gdje smo zajedno slavili sv. misu zahvalnicu za sve milosti koje smo primili. Sestre su izviđačima uz ručak pripremile jedan znak koji svakodnevno koristimo – ogledalo. Ono je u obliku licitarskog srca. To je simbol da ne zaborave na zemlju u kojoj su bili, samostan čija su vrata uvijek otvorena, te da uvijek imaju u svojim mislima istinu kako je svatko od nas ljubljeno dijete Božje bez obzira na vanjski izgled i položaj u društvu. Nakon zajedničkog ručka krenuli smo prema autobusnom kolodvoru. Putem su me iznenadili pitanjem – oni žele ostaviti svoj dar za Kuću u Brezovici i za naše misije. Po povratku u svoj samostan predajem njihov dar poglavarici. Za Kuću su odvojili 200 eura, a za naše misije 120 eura. Za naše misije odmah prosjeđujemo jednoj obitelji u potrebi.

Mladi izviđači su si sami financirali put i boravak u RH. Da bi mogli doći, oni su u svom kraju čistili, pravili i prodavali kolače, organizirali rođendane za djecu. Imamo što naučiti od njih. Zahvalna sam svojim sestrama koje su mi omogućile ovo iskustvo. Velika zahvala g. Radovanu, gđi Nikolini, kao i svima koji su nam tijekom puta i priprema pomagali.

s. Ljubica Bosilj, SFMA

darovatelji

ZA MISIJE I MISIONARE:

Siniša Skočibušić 200 KM * N. N. 600 KM * „Eliksir“ Vesna Bakula 300 KM * Anto Junić 30 KM * Stojan Bošnjak 50 KM * Višnja Martinović 200 KM * Zrinka Drmić 50 KM * Angela Tomić 50 KM * Ankica Boban 100 KM * Borislava Kamšigovska-Šarić 5 KM * Ivan Šarić 10 KM * N. N., Sarajevo 10 KM * Nataša Milun 120 EUR * Župa Gospe van Grada, Šibenik 50 EUR + 25 EUR + 50 EUR + 50 EUR + 50 EUR + 50 EUR * Termoproces d.o.o. 35 EUR * Jurica Benzon 110 EUR * Grandis d.o.o. za proizvodnju i usluge 300 EUR * Anamarija Pranjić 30 EUR * Stefanija Vusić 5 EUR * Katja Rakušić Cvrtak 15 EUR * Ivan Kukina 2 EUR * Antonio Čavar 50 EUR * Hrvoje Cerovac 20 EUR * Rezić Verica 20 EUR * Goran Sušić 7 EUR * Slavica Ivančić 133 EUR * Vesna Vinicki 7 EUR * Marica Kosović 20 EUR * Mirjana Zupčić 10 EUR * Mirko i Marica Vukšić 25 EUR * Bosancić Ivanka 100 EUR * Dario Ljubić 20 EUR * Cvjetko Milanja 500 EUR * Aleksandar Đura 200 EUR * Milan Komljenović 10 EUR * Jasna Šimunić 10 EUR * Ivan Dabo 20 EUR * Topić Branko 15 EUR * Vesna Matišin 90 EUR * Dubravka Afrić 20 EUR * Jadrić Bernard 90 EUR * Ana Trojnar 15 EUR * Sestre Benediktinke – Samostan Sv. Andrije, Rab 15 EUR * Damir Orešković 6.64 EUR * Anita Grgić 10 EUR * Hrvoje Cerovac 20 EUR * Street Food King GmbH 1000 EUR * Vjeran i Mirjana Ivošević 20 EUR * Nada Kordić 10 EUR * Zoran Možnik 10 EUR * Dentalni laboratorij Ivana Bjelić, Sisačka Odra 30 EUR * M. Mihajević 2.65 EUR * Davor Cindrić 105 EUR * Stela Dujmović 13 EUR * Laameh Milat 50 EUR * Dominik Mamić 20 EUR * Štefica Paloška 100 EUR * Dubravka Trgovac 10 EUR * Ivana Josipović 15 EUR * Josip Kolić 200 EUR * D. Gatare 8.63 EUR * Čorković Dragan 13.33 EUR * Željka Tukić 100 EUR * Nedić Ivka 6.64 EUR * Božo Rimac 100 EUR * Tea Reić 20 EUR * Kostešić Marija 13.27 EUR * Željka Vendl 30 EUR * Zvonko Bogi 15 EUR * Ivana Gabela 50 EUR * Vlatko Miličević 15 EUR * Mikolčić Cika 5 EUR * Ljilja Kvesić Jandroković 205 EUR * Radošević Gordana 20 EUR * Ivka Vrbat 1000 EUR * Kamelija Matjašević 10 EUR * Antonio Bugar 120 EUR * Apriori d.o.o. za trgovinu 50 EUR * Mirko i Marica Vukšić 25 EUR * Ruža Kovač 30 EUR * Joško Liesteš 25 EUR * Željka Tukić 6.5 EUR * Vladimir Dinjar 2500 EUR * Marija Križek 13.27 EUR * Zoran Arapović 20 EUR * Ivo Marušić 15 EUR * Miroslav Blažan 6.64 EUR * Leticija Kolaković 10 EUR * Marinko Matanović 10 EUR * Ordinacija opće medicine dr. Mirjana Markobašić 50 EUR * Pirovac Profi Mix d.o.o. 50 EUR * Ilija Posavec 10 EUR * Nikolina Štimac Puž 10 EUR * Snježana Mihajević 20 EUR * Vlatka Lahovsky 20 EUR * Ivanka Rezo 130 EUR * Maja Musa 15 EUR * Kata Zubak 10 EUR * Zdravka Lovrić 10 EUR * Tea Vuković 20 EUR * Anica Radišić 10 EUR * Tomislav Drmić 7 EUR * Malec Ivica 30 EUR * Kristijan Banić 20 EUR * Josip Trbara 140 EUR * Ivica Kevrić 100 EUR * Dominik Stažić 10 EUR * Miro Baković 5 EUR * Tomislav i Dragica Ivošević 20 EUR * Eva Klarić 20 EUR * Iva Miličević 30 EUR * Marica Cavlina 13.27 EUR * Zdravko Koluder 10 EUR * Dinko Herc 15 EUR * Marijana Rukavina 15 EUR * Ivana Lonić 100 EUR * Jelena Orešković 6.64 EUR * Hana Bego 5 EUR * Milan Šijan 50 EUR * Ante Mazić 7 EUR * Davor Begović 6.64 EUR * Stefanija Vusić 5 EUR * Maria Gilve 20 EUR * Eleonora Diviki 15 EUR * Zorislava Balaz 40 EUR * Tomislav Paleka 70 EUR * Ordinacija opće medicine, dr. Damir Dasović 30 EUR * Ivica Bradara 19.91 EUR * Kata Sabelja 13.27 EUR * Katarina Podnar 50 EUR * Vesna Puškaš 20 EUR * Vuković Nada 10 EUR * Anica Josić 20 EUR * Terezijska Ratković 10 EUR * Edi Delić 10 EUR * Ivana Goleš 20 EUR * Marija Lipovac 30 EUR * Pirovac Profi Mix d.o.o. 100 EUR * Igor Ivanković 50 EUR * Dom Interijeri, vl. Leopold Domic, Zagreb 20 EUR * Sandra Buble 20 EUR * Aleksandar Jazić 27.5 EUR * A. Perhaj 30 EUR * Ante Mercep 500 EUR * Irena Slišković 100 EUR * Anita Vidas 6.64 EUR * Anita Vidas 15 EUR * Cizmić Stipe 10 EUR * Zdenko Marić 100 EUR * Ana Jelić 150 EUR * Aircash d.o.o. 20 EUR * Anita Markač 100 EUR * IG Niskogradnja d.o.o. 1000 EUR * Miroslav Goršić 20 EUR * Iva Barišić 1000 EUR * Tomislav Brezovec 300 EUR * Lidija Orečić 100 EUR * Tomislav Čubelić 40 EUR * Marija Kožljan 10 EUR * Laura Karabaić 2000 EUR * Tajana Branković 10 EUR

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Ljiljana Lukenda 50 KM * N. N., Borovica 50 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Marica Vrtarić 6.64 EUR * Stjepan Šošarić 150 EUR * Branko Dragojević 40 EUR * Stjepan Šošarić 200 EUR * Zubčić Zoja 13.27 EUR * N.N. 25 EUR * Petanjak Pero 15 EUR * Domagoj Vukman 165 EUR * Blaženka Sarić 20 EUR * Biljana Gorša Ulbrich 6.64 EUR * Lovorka Jelić 10 EUR * Duje Papić 100 EUR * Josip Kordić 25 EUR * Kristijan Cvcanger 50 EUR * Dijana Miletić 50 EUR * Hrvoje Jurić 5 EUR * Hrvoje Jurić 5 EUR * Nelica Validžić 40 EUR * Dubravko Dujmčić 20 EUR * Jadranka Bačić-Katinić 25 EUR * Ljubo Radić 50 EUR * Čmić Blaža 45 EUR * Zrinka Puljić 100 EUR * Marijana Maleš 10 EUR * Ana Mrgan 15 EUR * A. Butigan 5 EUR * Ana Matijević 100 EUR * Sara Stojanović 30 EUR * Josip Prpić 50 EUR * Sandra Španić 40 EUR * Veronika Radić 100 EUR * Marijana Šimić Jovičić 200 EUR * Blaško Kivić 50 EUR * Golec Vinka 10 EUR * Ivica Dupor 200 EUR * Danijel Kovačić 540 EUR * Anja Zoričić 13.27 EUR * Davorka Dorotić 10 EUR * Toni Pavlović 20 EUR + 20 EUR + 20 EUR + 15 EUR + 15

EUR + 15 EUR + 15 EUR * Marica Krezo 50 EUR * Ivan Kedžo 200 EUR * Čargonja Vera 80 EUR * Harča Stjepan 30 EUR * Tandaric Dubravko 115.22 EUR * Robert Janjiš 50 EUR * Matko Botincan 2000 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Stjepan Šošarić 150 EUR * Marica Vrtarić 6.64 EUR * Zubčić Zoja 13.27 EUR * N.N. 25 EUR * Emanuela Franko Dujmović 50 EUR * Petanjak Pero 15 EUR * Sandra Španić 40 EUR * Kornelija Petr Balog 4 EUR * Lovorka Jelić 10 EUR * Kristijan Cvcanger 50 EUR * Branko Dragojević 40 EUR * Duje Papić 120 EUR * Marijana Maleš 10 EUR * Marijana Begić 20 EUR * Ana Matijević 100 EUR * Evelina Laković 100 EUR * Robert Janjiš 50 EUR * Dijana Miletić 50 EUR * Josip Kordić 25 EUR

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJICE:

Trgovina „Marela“, Čitluk 234 KM + 17 EUR * N. N. 50 KM * Mršić Tomislav 50 EUR * Luka Tripalo 10 EUR * Nadica Haric 10 EUR * Magdalena i Manuela Stojak 20 EUR

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEĆENIKA U MISIJAMA:

Ljiljana Lukenda 100 KM * Benedikt Pehar 100 KM * Dinka Antić 200 KM * Ivana Čilić 20 KM * Janko Krznarević 133 EUR * N.N. 25 EUR * Branimir Motočić 50 EUR * Tomislav Bilić 10 EUR * Harča Stjepan 20 EUR * Mršić Tomislav 50 EUR * N.N. 25 EUR * Janko Krznarević 133 EUR * Branimir Motočić 50 EUR

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Tomislav Skroza 30 EUR * Marija Jukić 50 EUR * Ivanka Solaković 20 EUR * Petanjak Pero 12 EUR * Ana Vidušin 40 EUR * Dragan Matijević 126 EUR * Kata Galac 10 EUR * Klara Sabolić 230 EUR * Hrvoje Jurić 5 EUR * Igor Varivoda 10 EUR * Tome Cvitanović 13 EUR * Martina Stručić 50 EUR * Toni Pavlović 15 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Matko Botincan 2000 EUR * Tome Cvitanović 13 EUR * Petanjak Pero 12 EUR * Marija Jukić 100 EUR * Sandro Jakopčević 60 EUR * Ivanka Solaković 20 EUR * Kata Galac 10 EUR * Marija Topić 30 EUR * Ines Falak 50 EUR

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Frano Radovac 670 KM * Drago i Mađa Marjanović, 100 KM * Dragana Lovrić 50 KM * Irena Šimić 60 KM * Nada Rupčić 50 KM * Marinka Pavlović 50 KM * Jozo Hrkač 50 KM * Ivanka Čavar 50 KM * Nediljka Alerić 50 KM * Tandaric Dubravko 110.06 EUR * Rafael Droluplić 10 EUR * Francika Sabo 25 EUR * Željko Horvat 45 EUR * Anica Murić 20 EUR * Mikulić Mladen 100 EUR * Vedran Slapničar 4.65 EUR * Nives Labinac 20 EUR * Marjan Kušec 20 EUR * V. Hrebac 25 EUR * Danijela Horvatek Tomić 26.54 EUR * Diana Bagarić 6.64 EUR * Župa Uznesenja BDM, Končanica 300 EUR * Hečimović Vesna 20 EUR * Kristina Zlatić 20 EUR * Milica Krpan 120 EUR * Marija Bobinac 20 EUR * Zlatko Horvat 10 EUR * Anica Keškić 20 EUR * Marija Cerčić 150 EUR * Marija Galić 10 EUR * Marcelić Josip 30 EUR * Katica Oman 5 EUR * Milica Bunić 13.27 EUR * Igor Končurat 15 EUR * Ivo Komljenović 15 EUR * Blagoje Kordić 20 EUR * Nadija Mesarić 10 EUR * Ivan Balazević 20 EUR * Željko Horvat 45 EUR * Milena Obrovac 20 EUR * Vedran Slapničar 4.65 EUR * V. Hrebac 25 EUR * Nives Labinac 20 EUR * Danijela Horvatek Tomić 26.54 EUR * Anka Jakara 20 EUR * Julija Šabašov 30 EUR * Biljana Gorša Ulbrich 6.64 EUR * Diana Bagarić 6.64 EUR * Hečimović Vesna 20 EUR * Marija Bobinac 20 EUR * Anica Keškić 20 EUR

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Ivanka Doko 50 KM * N. N., Borovica 50 EUR * Jularić Galić Ana 15 EUR * Dario Maradin 13.27 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Jurica Erceg 4 EUR * Mikulić Mladen 100 EUR * Župa Presvetog Trojstva, Rovišće 675 EUR * Zrinka Čale 40 EUR * Antonieta Težak 20 EUR * Obrt za autotipografiju, graditeljstvo, trgovinu i knjigovodstvo VI. Marijan Barić 70 EUR * Mihael Popinjac 25 EUR * Zrinka Dragić 25 EUR * Hrvoje Jurić 5 EUR * Danica Humeč 5.3 EUR * Ljubo Radić 50 EUR * Župa Uznesenja BDM, Franjevački Samostan, Klostar Ivanić 5000 EUR * Stjepan Vuzem 30 EUR * Božica Deželjin 20 EUR * Bozidar Horvat 7 EUR * Danica Andrešić 10 EUR * Anda Mrvelj 13.27 EUR * Ruža Turk 6.64 EUR * Vesna Erdec 9.95 EUR * Marija Grgić 50 EUR * Tandaric Dubravko 41 EUR * Danica Kristić 13.27 EUR * Anda Svoboda 6.64 EUR * Stevo Horvat 14 EUR * Ivanka Boras 30 EUR * Ivana Brekalo Pršo 50 EUR * Jularić Galić Ana 15 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Matko Botincan 2000 EUR * Stjepan Vuzem 30 EUR * Mihael Popinjac 25 EUR * Maja Tiesko 20 EUR * Antonieta Težak 20 EUR * Dario Maradin 13.27 EUR * Zrinka Čale 40 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM * Nikola Petrović 5 KM * N. N. svećenik iz Bosne 1.500 EUR + 500 KM * Ivan Blažetić 50 EUR * Mila Lešković 50 EUR * Nikola Uravić 30 EUR * Albina Šešeljić 40 EUR * Marina Banković Turković 15 EUR * Lucija Poljak 25 EUR * Nikolina Cvitak 50 EUR * Josipa Jurin 40 EUR * Bernarda Kamenski 10 EUR * Dragoslava Škorić 100 EUR * Boris Miletić 30 EUR * Mirjana Kereta 30 EUR * Ivona Šparada Babačić 30 EUR * Iva Rukavina 10 EUR * Janja Kasalo 300 EUR * Kežić Marijana 50 EUR * Marijana Vukojević 30 EUR * Ivana Čepulčić 100 EUR * Dubravka Ilić Zubović 100 EUR * Ivan Ilić 100 EUR * Matko Botincan 2000 EUR * Martina

Horvat 50 EUR * Ante Maloča 20 EUR * Iva Barić 100 EUR * Josipa Jurin 10 EUR * Ivančica Toić 100 EUR * Ana Klajić 45 EUR * Bernarda Kamenski 10 EUR * Pešut Biserka 10 EUR * Mato Josić 30 EUR * Robert Mrdenović 25 EUR * Robert Mrdenović 30 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

Jelkica Štronja 15 EUR + 15 EUR * Robert Skejić 20 EUR + 20 EUR * Ivica Jozić 50 EUR * Kristina Karlović 150 EUR * Mario Nikolić 225 EUR * Snježana Mikec 13.5 EUR * OŠ Sv. Benedikt, Split 120 EUR + 100 EUR * Anka Sanjković 5 EUR * Mila Purišić 3.98 EUR * Pamela Banovac 6.64 EUR * Anita Mikec 13.27 EUR * Marijana Vilić Ivanković 6.64 EUR * Zrinka Kelava 6.64 EUR * Josip Spajić 6.64 EUR * A. Rimac 13.27 EUR * Damjanović Eva 13.27 EUR * Tihana Martinović 2.65 EUR * Denis Delost 300 EUR * Snježana Mikec 13.5 EUR * Anka Sanjković 5 EUR * Mila Purišić 3.98 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Ivan Prskalo 40 KM * Ružica Medvarić 30 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Romano Tripalo 30 EUR * Ružica Hrkač 25 EUR * Marija Barić 2 EUR * Igor Pivac 200 EUR * Stjepan Dunder 20 EUR * Slaven Plasaj 80 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Ivana Miličević 80 EUR * Spomenka Mandić 100 EUR * Ivana Miličević 80 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBiji:

Ivica Filipović 90 EUR * Dragec Molnar 100 EUR * Ivana Miličević 80 EUR + 80 EUR * Valentina Volarić-Lučić 100 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Marija Krešić 100 KM * Božena Mekinić 20 EUR * Slaven Plasaj 50 EUR * Ivica Filipović 90 EUR * Čurić Lucija 40 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Elza Čoga 10 EUR * Zdenka Sabljik 100.54 EUR * Ljiljana Lukač 13.27 EUR * Zlata Omahen 40 EUR * Kristina Jurković 25 EUR * Elza Čoga 10 EUR * Marija Horvat 10 EUR * Iva Miličević 30 EUR * Mila Lešković 50 EUR * Bruno Cividini 100 EUR * Josip Oreč 33 EUR * Slaven Plasaj 80 EUR * Kristina Jurković 25 EUR * Luka Banović 25 EUR * Bruno Cividini 100 EUR * Laboš Ana Marija 100 EUR * Luka Banović 25 EUR * Spomenka Mandić 100 EUR * Svetlana Kalanj 50 EUR * Davorka Šimanović 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Agneza Kovačić 130 EUR + 130 EUR * Katarina Šprajc 1000 EUR * Milka Brekalo 50 EUR * Ivan i Mirjana Šprajc 250 EUR * Slaven Plasaj 80 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJU:

N. N., Kruščica, Vitez 1.200 KM * Jelena Jakus Pamić 70 EUR * Dubravko Mijić 150 EUR + 150 EUR * Božena Mekinić 30 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:

Mikulić Mladen 50 EUR * Nada Hrga 50 EUR * Jadranka Bevanda 10 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BRAZILU:

Slaven Plasaj 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMON. OTOCIMA:

Sestre Milosrdnice, Banja Luka 500 KM * Božo Lončar 30 EUR * Ivica Grubeša 100 EUR * Elizabeta Dragičević 50 EUR * Ankica Ročić 30 EUR * Violeta Guberac 20 EUR * Dragoslava Škorić 100 EUR * Nikola Tomašević 100 EUR * Nada Maruna 50 EUR * Ana Klajić 45 EUR * Mirana Meštrović 20 EUR * Božo Lončar 40 EUR * S. M. Blažena Bogdan 50 EUR * Niko Gavran 500 USD * Slaven Plasaj 80 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJU:

Ratka Gavran 60 KM * Anica Gavran 60 KM * N. N., Žepče 100 KM * Anja Marinčić 30 KM * Milijana Glavinčić 400 KM * Renata Šiljeg 20 KM * Marija Budimir 20 KM * Ivana Juroš 50 KM * Ana-Marija Jukić 200 KM * Marija Golub 200 KM * Ana Pervan 40 KM * Slaven Plasaj 50 EUR + 80 EUR * Vuknić Lidija 20 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA MADAGASKARU:

Jelkica Štronja 15 EUR + 15 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

Rudolf Lukač 200 KM * Celija Crnoja 200 KM * N. N. svećenik iz Bosne 2.000 KM * Marija Hrkač 100 KM * Adrijana Kajić 220 KM * Valentin Žagar 50 EUR + 50 EUR * Božica Deželjin 20 EUR * Dvornik Snježana 50 EUR * Branka Korica 50 EUR * Božana Totić 20 EUR * Maja Barčević 100 EUR * Župa Prečistog Srca Marijina, Split 1000 EUR * Zvonimir Kvesić 15 EUR * Branka Volarević 20 EUR * Župa Uznesenja BDM, Postira 1000 EUR * Župa Prečistog Srca Marijina, Split 1500 EUR * Željko Batinić 10 EUR * Maja Marija Prelec 5 EUR + 5 EUR * Iva Vukas 6 EUR * Slaven Plasaj 80 EUR * Željko Batinić 10 EUR * Ivana Mandić 1386 EUR * Štefica Paloška 26 EUR * Luki d.o.o. 50 EUR * Karlo Nenadić 50 EUR * Branka Korica 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

N. N., Banja Luka 300 EUR * N. N., Banja Luka 190 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Mladen Crneković 15 EUR * N.N. 200 EUR * Stane Radulović 10 EUR * Marija Vuković 20 EUR * Maja Peraica 20 EUR * Mato Josić 30 EUR * Marija Barić 2 EUR * Dario Časar 50 EUR * Nikola Horvat 15 EUR * Vesna Mohorović 10 EUR * Slaven Plasaj 80 EUR * Blažetić Ivan 50 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Stane

Radulović 10 EUR * Vladimir Soldo 100 EUR * Spomenka Mandić 100 EUR * Marija Daniela Krnic 300 EUR * D. Delić 40 EUR + 40 EUR * Specijalistička ginekološka ordinacija dr. Biljana Tabak 13.28 EUR * Marija Daniela Krnic 300 EUR * Specijalistička ginekološka ordinacija dr. Biljana Tabak 13.28 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U ARGENTINI:

Slaven Plasaj 50 EUR * Mirana Meštrović 20 EUR * Slaven Plasaj 80 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U PERUU:

Mikulić Mladen 50 EUR * Slaven Plasaj 50 EUR

ZA POMOĆ VENEZUELI NAKON POTRESA:

Branko Grgić 100 KM * Toni Dragić 10 EUR * Antonia Than Marić 10 EUR * Mira Lovrić 200 EUR * Branislava Krsić 50 EUR * Silvijo Pištelek 100 EUR * Ana Šarić 30 EUR * Iva Spajić 2 EUR * Petar Milanović 10 EUR * Svebor Vidmar 50 EUR * Marija Čavka 200 EUR * Martina Horvat 100 EUR * Zvonko Novokmet 100 EUR * Duje Čulina 490 EUR * Cvitak Luka 50 EUR * Pavica Sulimać 10 EUR * Zrinka Dragić 50 EUR * Darija Josipa Bauer Šošarić 25 EUR * Željka Tukić 200 EUR * Ivan Švabek 400 EUR * Marijan Zovak 200 EUR * Ivanišin Krunoslav 100 EUR * Tvrtko Beus 50 EUR * Emina Gacić 10 EUR * Fast Food I Dujmovača, Ž. Josipović 20 EUR * Petra Čavka 50 EUR * Drago Bosnar 50 EUR * Snježana Alil 50 EUR * Marijan Ilijaš 30 EUR * Irena Sokalić 40 EUR * Domagoj Lacković 10 EUR * Ema Ančić 100 EUR * Franko Klisović 50 EUR * Vujčić Manda 30 EUR * Mateja Raguž 50 EUR * Jelena Skočić 50 EUR * Nina Haus 30 EUR * Damjan Martin 25.55 EUR * Ilica Razumović 200 EUR * Elvira Skelin 30 EUR * Božena Svetec 25 EUR * Marijana Jelc 20 EUR * Petra Borovec 50 EUR * Martina Pavlovski 10 EUR * Lidija Miller 100 EUR * Leona Gustin 50 EUR * Lončar Tomislav 50 EUR * Mateja Vidov 70 EUR * Danijel Katanović 100 EUR * Borna Katanović 300 EUR * Nataša Mijatović 100 EUR * Igor Filipović 50 EUR * N.N. 10 EUR * Matija Šimunović 500 EUR * Marina Kostanić Dabo 200 EUR * Matko Katić 20 EUR * Violeta Guberc 50 EUR * Slaven Tebaldi 20 EUR * Ana Milardić 20 EUR * Danijela Banovac Obad 100 EUR * Mare - Obrt za trgovinu, VI. Marija Tomkić 200 EUR * Matak Ivana 20 EUR * Ilica Grubeša 100 EUR * Petar Jagatić-Petrinec 100 EUR * Danijel Percela 50 EUR * Ante Maloča 20 EUR * Liberato Frapporti 100 EUR * Stjepan Marjanović 200 EUR * Ivan Radoš 50 EUR * Vlado Razum 100 EUR * Mira Leko-Čurčić 20 EUR * Iva Stojković 30 EUR * Anda Filipović 10 EUR * Petar Milanović 10 EUR * Ivana Gabela 100 EUR * Višnja Zvonar 5 EUR * Ivana Ozdanovac 200 EUR * Iva Hrvojić 10 EUR * Hrvatić Krešimir 100 EUR * Ivan Malenica 50 EUR * Ljubica Duspura 30 EUR * Josip

Novosel 500 EUR * Laboš Ana Marija 100 EUR * Kristian Režić 150 EUR * Tanja Dodik 10 EUR * Andrea Pavlović 10 EUR * Anita Crnjak 20 EUR * Ivanka Petričević 10 EUR * Gojšić Ana 50 EUR * Ivan Žagar 100 EUR * Mima Cuk 10 EUR * Filip Vukoja 100 EUR * Josip i Tanja Coric 100 EUR * Magdalena Božić 100 EUR * Robert Majer 50 EUR * Josipa Burazer Žaja 100 EUR * Lucija Cargonja 50 EUR * Darko Papac 100 EUR * Ivanka Solaković 20 EUR * Davor i Daniela Kajić 50 EUR * Župa Sv. Vinka Pallottija, Vinkovci 1347.62 EUR * Iva Barić 100 EUR * Dalibor Bošnjak 50 EUR * Karlo Bošnjak-Sudić 20 EUR * Tin Erceg 10 EUR * Klara Oštrić 98 EUR * Božidar Škarec 25 EUR * Pešut Biserka 10 EUR * Marko Maradin 500 EUR * Marija Rimac 100 EUR * Irena Maškarin 15.27 EUR * Danijela Getliher 50 EUR * Bernarda Bilanović Cerovski 50 EUR * Danijel Percela 30 EUR

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

Mostarsko-duvanjska biskupija 9.000 KM * Branko Grgić 150 KM * Tandić Dujbravko 21.17 EUR + 27 EUR + 10 EUR + 20.95 EUR * Župa Sv. Anselma, Nin 1100 EUR * Ana Kljajić 10 EUR * Milan Komljenović 10 EUR * Branko Dragojević 1000 EUR * N.N. 50 EUR * Ana Rajić 20 EUR * Marija Čukulić 400 EUR * Žarko Krmek 400 EUR

ZA AKCIJU MIVA – MISIJSKA VOZIILA:

Dinka Antić 200 KM * Anita Čorić 100 KM * Ivana Miličević 200 KM * Marica Kosić 50 KM * Župa Uznesenja BDM, Prisoje 711 KM * Župa sv. Luke, Sarajevo 700 KM * Župa sv. Vida mučenika, Vidovice 3.150 KM * Župa sv. Josipa, Turbe 800 KM * Župa Uznesenja BDM, Breške 850 KM * Župa Presvetog Trojstva, Sarajevo 950 KM * Župa Glavosjeka sv. Ivana Krstitelja, Ožak 1.100 KM * Župa sv. Mateja apostola i evanđeliste, Mostar 3.255 KM * Župa sv. Ivana apostola i evanđeliste, Mostar 5.025.65 KM * Franjevački samostan i Župa sv. Petra i Pavla, Mostar 4.000 EUR + 5.000 KM * Župa bl. Alojzija Stepinca, Orašje 1.060 KM * Markica Vujica 300 KM * Marlon Macanović 8.59 EUR * Marija Cikojević Klasić 13.27 EUR * Josip Prpić 50 EUR * Ana Marić 5 EUR * Lidija Jazbec 30 EUR * Andreja Vrančić 10 EUR * Školske Sestre Franjevke, Prov.Sv. Obitelji - Samostan Srca Marijina, Zagreb 300 EUR * N.N. 10 EUR * Marijana Hruškar 5 EUR * Marko Pudar 10 EUR * Vlado Razum 40 EUR * Helena Škarec 10 EUR * Karmel Majke Božje Bistričke i bl. Alojzija Stepinca 200 EUR * Monika Vicković 10 EUR * Upravna škola Zagreb 337.76 EUR * Sandro Jakopčević 65 EUR * Župa Svih Svetih, Obrovac Sinjski 109 EUR * Župa Prečistog Srca Marijina, Ilova-Kutina 100 EUR * Župa Sv. Antuna Padovanskog, Ugljane-Trilj 100 EUR * Tomislav Rogić 50 EUR * Marcela Šahini 50 EUR * Krešimir Pudar 50 EUR * Karmelski Samostan Majke Božje Remetske, Zagreb 10

EUR * Mirjana Rusak 20 EUR * Ivan Bo-rić 30 EUR * Kata Galac 10 EUR * Luca Radman 2.65 EUR * Marina Makar 50 EUR * Hrvoje Jurić 5 EUR * Župa Sv. Barbare djevice i mučenice, Samobor 146 EUR * Marlon Macanović 11.21 EUR * Kristina Kučan Milec 50 EUR * Jadranka Semija 50 EUR * Tome Cvitanović 10 EUR * Jazz Richard Greblo 130 EUR * Cmić Blaša 19 EUR * Mila Dundić 10 EUR * Sime Ukalović, M & T 100 EUR * Lidija Orečić 150 EUR * Ivan Remus 50 EUR * Martina Žarak 50 EUR * Bruno Tomić 100 EUR * Štefica Ivčić 20 EUR * Ilica Šipura 10 EUR * Irvin Mujčin 100 EUR * Lahorka Plejić Poje 20 EUR * Natko Blagojević 13.27 EUR * Zdenko Bužur 100 EUR * Benedikta Vilenica Šaban 50 EUR * Mara Jurić-Kavelj 13 EUR * Anika Perić 100 EUR * A. Butigan 5 EUR * Josip Makar 100 EUR * Ruža Vukadin 100 EUR * Mija Perković 100 EUR * Aleksandar Đura 50 EUR * Željka Šerbec 10 EUR * Mario Mioč-Vuletić 50 EUR * Marko Horvat 20 EUR * Marija Jukić 20 EUR * Ante Maloča 19 EUR * Ana Šarec 100 EUR * Frane Vitić 30 EUR * Nevenka Gržić 25 EUR * Cmić Blaša 10 EUR * Župa bl. Alojzija Stepinca, Velika Gorica 300 EUR * Katarina Kecko 50 EUR * Mateja Protrka 20 EUR * Igor Komljenović 200 EUR * Belak Josip 19.83 EUR * Milan Živković 50 EUR * Ivan Krstanović 100 EUR * Hrvoje Ivković 10 EUR * Marija Miloloža Pandur 150 EUR * Radmila Švaljek 50 EUR * Marijeta Radman 25 EUR * Ksenija Vidović 20 EUR * Berislav Ašperger 100 EUR * Davor Ivo Stier 100 EUR * Marino Erceg 30 EUR * Zvonimir Prpić 20 EUR * Anđela Spajić 20 EUR * Domagoj Matković 10 EUR * Jelena Matijević 10 EUR * Ruža Čorić 10 EUR * Župa Presvetog Trojstva, Reka-Koprivnica 150 EUR * Anamaria Dominko 10 EUR * Nikola Vrčković 100 EUR * Dubravka Bartulović 10 EUR * Ivanka Solaković 10 EUR * Leo Juko 10 EUR * Klara Peranić 50 EUR * Rakijašić Ruža 100 EUR * Ljiljana Vincek 50 EUR * Cvek Mirjana 15 EUR * Paula Borošak 50 EUR * Branka Duvnjak 50 EUR * Branka Komesarović 10 EUR * Branka Komesarović 10 EUR * Ružica Đurić 30 EUR * Ured ovlaštenog inženjera geodezije Ante Strunje 10 EUR * Vedran Višnjić 20 EUR * Ožegović Luka 100 EUR * Zlata Ramljak 10 EUR * Biserka Hećimović 10 EUR * Biserka Hećimović 50 EUR * Marković Barbara 10 EUR * Dubravka Petrović 30 EUR * Ivana Buklijaš 50 EUR * Martina Horvat 50 EUR * Ana Kraljić 150 EUR * Ilica Dupor 200 EUR * Stjepan Totić 50 EUR * Mihaela Klaić 10 EUR * Marija Zečević 25 EUR * Jelena Božić 50 EUR * Tanja Bego 20 EUR * Anita Janković 50 EUR * Dorotea Stojanović 90 EUR * Nikola Markušić 100 EUR * Manda Koprivčić 10 EUR * Martinčić Svetlana 35 EUR * Dubravko Abramović 50 EUR * Gordana Jurković 225 EUR * Vedran Anić-Čurko 15 EUR * Ljiljana Ivanišević 100 EUR * Bp Brebrić d.o.o. 100 EUR

MISIJSKA KRIŽALJKA – RUJAN 2026.

Mariofil Soldo	Znamenit čovjek	Neko bude ovako ... onako	Tražeci otkrivati	Četrnaesto grčko slovo	"Opća tarifa"	Narod u Škotskoj u antičko doba	Znanost u akordima	Uzvik negodovanja	Oznaka na vozilu autoškole	Stručnjaci u strojarstvu	Krstaši	Na istinit način	
Svetac zašt. Caritasa (27. 9.)													Pjesnik Augustin ... Ujvić
Elastična vrpca									Grad u Italiji Klin Bol Merkur				
Splitska slikarica Gluić					Krsto Odak Njemačka pokrajina			Tajni					
Točka na ...		Amper Nagao ulazak		Stranica Makro odak				Mak. knjiž. Pavlovski Alen Žilić					
Ranokrš. mučenici (26. 9.)													Daj ... daš
Biljka leptirnjača						Otok na Jadranu Radio Marija			Listopadni bor Bruto tonaža				
Šav na ženskoj carapi				Otok na Kvarneru "Jug"				Glumica Robertson Dušik					
	Najtvrdi minerali ili nebruse-ni ...										"Organizacijski odbor"		

RJEŠENJE IZ PROŠLOG BROJA: BARTOL, BENEDIKT

„Najveća ljubavna priča svih vremena sadržana je u maloj, bijeloj hostiji.“

NADBISKUP FULTON J. SHEEN

Fulton Sheen rođen je 8. svibnja 1895. u El Pasu u Illinoisu u SAD-u. Sa 24 godine bio je zaređen za svećenika i nakon što je stekao doktorat iz teologije u Rimu, vratio se u SAD gdje je započeo svoje poslanje kao župnik u predgrađu. Od 1926. do 1950. predavao je filozofiju na Katoličkom sveučilištu u Washingtonu.

Godine 1930., na poziv američke radio postaje NBC, sudjelovao je svake nedjelje u radijskoj emisiji pod nazivom „Katolički sat“.

Godine 1950. njegov jasan i razumljiv jezik stigao je do televizijskih gledatelja. Njegova misija kao televizijskog propovjednika počinje s emisijom na NBC-u „Vrijedi živjeti“. Emisiju je svaki tjedan pratilo više od trideset milijuna gledatelja.

Medije je koristio za prenošenje Radosne vijesti, znanja i poruke Božje ljubavi. Napisao je stotine knjiga i članaka te snimio brojne radijske i televizijske emisije. 1950. godine imenovan je nacionalnim ravnateljem Društva za širenje vjere. Počinje dugi niz putovanja u Aziju, Afriku i Oceaniju.

Dana 11. lipnja 1951. posvećen je za biskupa, a 1966. imenovan je biskupom u Rochesteru.

Umro je 9. prosinca 1979. u New Yorku.

*Američki nadbiskup
Fulton J. Sheen bit će proglašen
blaženim u četvrtak 24. rujna 2026.
godine u St. Louisu u Sjedinjenim
Američkim Državama.*

*Misu beatifikacije predslavit će
kardinal Luis Antonio Tagle,
izaslanik Svetog Oca*

